

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

*dotycząca projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
na terenie wsi Ławica gmina Sieraków*

Wykonały:

mgr inż. Maja Kujawa

mgr Magdalena Kalinowska

Spis treści

OŚWIADCZENIE ZESPOŁU AUTORSKIEGO	4
1. WPROWADZENIE	5
1.1. PODSTAWY FORMALNO-PRAWNE	5
1.2. CEL I ZAKRES MERYTORYCZNY OPRACOWANIA	5
1.3. WYKORZYSTANE MATERIAŁY I METODY PRACY	6
1.4. POŁOŻENIE OBSZARU OBJĘTEGO PROGNOZĄ I JEGO UŻYTKOWANIE	8
1.5. USTALENIA PROJEKTU PLANU, JEGO CELE ORAZ POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI	9
2. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA NA OBSZARZE OBJĘTYM PROJEKTEM ZMIANY PLANU ORAZ POTENCJALNE JEGO ZMIANY W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU	13
2.1. POŁOŻENIE FIZYCZNO-GEOGRAFICZNE.....	13
2.2. BUDOWA GEOLOGICZNA, WARUNKI GLEBOWE I SUROWCE MINERALNE	13
2.3. WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE	16
2.4. WARUNKI KLIMATYCZNE.....	18
2.5. ROŚLINNOŚĆ I ŚWIAT ZWIERZĘCY	19
2.6. STAN JAKOŚCI POWIETRZA I KLIMATU AKUSTYCZNEGO.....	22
2.7. OBIEKTY I OBSZARY CHRONIONE	23
2.8. POTENCJALNE ZMIANY W ŚRODOWISKU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO.....	24
3. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ OKREŚLENIE I OCENA SKUTKÓW DLA ŚRODOWISKA WYNIKAJĄCYCH Z PROJEKTOWANEGO PRZEZNACZENIA TERENU ORAZ REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU PLANU	26
3.1. ODDZIAŁYWANIE NA POWIETRZE ATMOSFERYCZNE I KLIMAT.....	27
3.2. ODDZIAŁYWANIE NA WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE	30
3.3. ODDZIAŁYWANIE NA POWIERZCHNIĘ TERENU, GLEBY I ZASOBY NATURALNE	33
3.4. ODDZIAŁYWANIE NA KRAJOBRAZ	34
3.5. ODDZIAŁYWANIE NA KLIMAT AKUSTYCZNY ORAZ PROMIENIOWANIE PÓL ELEKTROMAGNETYCZNYCH	36
3.6. ODDZIAŁYWANIE NA ŚWIAT ROŚLINNY I ZWIERZĘCY - RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNA, OBSZARY CHRONIONE, W TYM OBSZARY NATURA 2000	37
3.7. ODDZIAŁYWANIE NA ZDROWIE LUDZI I DZIEDZICTWO KULTUROWE.....	39
3.8. ODDZIAŁYWANIE NA DOBRA MATERIALNE	40
3.9. RYZYKO WYSTĘPOWANIA POWAŻNYCH AWARII, BEZPIECZEŃSTWO MIENIA	40
4. OCENA ROZWIĄZAŃ FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNYCH I POZOSTAŁYCH USTALEŃ PROJEKTU PLANU.....	43
4.1. ZGODNOŚĆ PROJEKTU Z UWARUNKOWANIAMI EKOFIZJOGRAFICZNYMI	43
4.2. ZGODNOŚĆ Z OBOWIĄZUJĄCYMI PRZEPISAMI PRAWA.....	43
4.3. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU KRAJOWYM, MIĘDZYNARODOWYM I WSPÓLNOTOWYM.....	44

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

4.4. OCHRONA RÓŻNORODNOŚCI BIOLOGICZNEJ ORAZ ZAPOBIEGANIE ZAGROŻENIOM ŚRODOWISKA, W TYM ZDROWIA LUDZI I ZWIERZĄT.....	49
5. INFORMACJE KOŃCOWE	51
5.1. ZALECENIA DOTYCZĄCE MOŻLIWOŚCI WPROWADZENIA ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH BĄDŹ ELIMINUJĄCYCH I OGRANICZAJĄCYCH NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PROJEKTU PLANU	51
5.2. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	52
5.3. MOŻLIWE TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO	53
6. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	54
SPIS RYCIN	62
SPIS TABEL	62

OŚWIADCZENIE ZESPOŁU AUTORSKIEGO

Data sporządzenia niniejszej Prognozy: Poznań, 21.05.2021 r.

Kierujący zespołem autorów: mgr Magdalena Kalinowska

Członek zespołu autorów: mgr inż. Maja Kujawa

OŚWIADCZENIE ZESPOŁU AUTORSKIEGO

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz.U. 2021 poz. 2037) zespół autorów, w tym kierujący tym zespołem oświadczają, że spełnia wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2.

Zespół autorski niżej wymieniony jest świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Kierujący zespołem autorów:

mgr Magdalena Kalinowska

Członek zespołu autorów:

mgr inż. Maja Kujawa

1. Wprowadzenie

Przedmiotem niniejszego opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu *zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na terenie wsi Ławica gmina Sieraków.*

Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego opracowywana jest na podstawie uchwały Rady Miejskiej w Sierakowie Nr XXIV/169/2020 z dnia 9 listopada 2020 roku *w sprawie przystąpienia do sporządzenia częściowej zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na terenie wsi Ławica, gmina Sieraków.*

1.1. Podstawy formalno-prawne

Podstawę prawną sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko projektu wspomnianej zmiany planu stanowi ustawa z dnia 3 października 2008 roku *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.*

Na obowiązek sporządzenia prognozy wskazuje również art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.* Stosownie do ww. ustawy projekt zmiany planu miejscowego wraz z prognozą oddziaływania na środowisko przedkłada się instytucjom i organom właściwym do zaopiniowania i uzgodnienia. Poprzez etap wyłożenia do publicznego wglądu oba dokumenty są przedmiotem społecznej oceny, a ustalenia prognozy mogą mieć wpływ na decyzję rady miejskiej w sprawie uchwalenia projektu zmiany planu.

1.2. Cel i zakres merytoryczny opracowania

Celem wykonania prognozy jest wskazanie przewidywanego wpływu na środowisko, jaki może mieć miejsce w skutek realizacji ustaleń zawartych w projekcie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze nim objętym. W związku z tym, w prognozie zawarto ocenę relacji pomiędzy ustaleniami planistycznymi, a uwarunkowaniami środowiska przyrodniczego oraz aspektami gospodarczymi i społecznym. Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi przy tym podstawowy środek zapewnienia utrzymania równowagi przyrodniczej i osiągnięcia zrównoważonego rozwoju.

Zakres merytoryczny prognozy określa art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.*

Odpowiednio do wymogu art. 53 ww. ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w prognozie został uzgodniony z właściwymi organami – Regionalnym Dyrektorem Ochrony

Środowiska w Poznaniu (pismo znak: WOO-III.411.28.2021.MM.1 z dnia 1 marca 2021 roku) i Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Międzychodzie (pismo znak: ON-NS.9011.3.1.2021 z dnia 1 marca 2021 roku).

1.3. Wykorzystane materiały i metody pracy

Niniejsze opracowanie zostało wykonane w oparciu o istniejącą literaturę naukową, dostępne materiały tematyczne Urzędu Gminy Sieraków, akty prawne oraz wizję lokalną. Na podstawie zebranych informacji oceniono potencjalne zagrożenie środowiska związane z realizacją ustaleń zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wskazano ewentualne negatywne i niepożądane konsekwencje z tego wynikające oraz zaproponowano sposoby i metody ich minimalizowania.

Podczas sporządzania prognozy wykorzystano wiele pozycji literatury naukowej. Do najważniejszych z nich zalicza się:

- *Fizjografia urbanistyczna*, A. Szponar, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2003,
- *Geografia regionalna Polski*, J. Kondracki, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2003,
- *Klimatologia ogólna*, W. Okołowicz, Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa 1969,
- *Meteorologia i klimatologia dla rolników*, R. Gumiński, Warszawa 1954.

Aby w pełni stwierdzić czy oceniany dokument zawiera elementy zapewniające ochronę środowiska kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju, przy opracowywaniu prognozy wykorzystano szereg dokumentów strategicznych, szczebla regionalnego i krajowego, odnoszących się bezpośrednio, jak i pośrednio do ochrony środowiska, przyrody oraz zdrowia i życia ludzi. Były to m.in.:

- Strategia Rozwoju Gminy Sieraków do roku 2020,
- Lokalny program rewitalizacji Gminy Sieraków na lata 2017 – 2023,
- Zmiana Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Sieraków,
- Regionalny Program Operacyjny Województwa Wielkopolskiego na lata 2014 – 2020,
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego 2020+ wraz z Planem zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Poznania,
- Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Wielkopolskiego na lata 2016-2022 wraz z planem inwestycyjnym,
- Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.),

- Program ochrony środowiska dla województwa Wielkopolskiego do roku 2030,
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim. Raport wojewódzki za rok 2020, GIOŚ, Poznań,
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry.

Wykorzystano również następujące akty prawne:

- ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz.U. 2021 poz. 247 ze zm.);
- ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (tj. Dz.U. 2021 poz. 779 ze zm.);
- ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz.U. 2021 poz. 741 ze zm.);
- ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tj. Dz.U. 2020 poz. 55 ze zm.);
- ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tj. Dz.U. 2020 poz. 282 ze zm.);
- ustawy z dnia 28 września 1991 roku o lasach (tj. Dz.U. 2020 poz. 1463);
- ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tj. Dz.U. 2017 poz. 1161 ze zm.);
- ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (tj. Dz.U. 2021 poz. 624 ze zm.);
- ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (tj. Dz.U. 2021 poz. 195 ze zm.);
- ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tj. Dz.U. 2020 poz. 1439 ze zm.);
- ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tj. Dz.U. 2020 poz. 2028 ze zm.);
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tj. Dz.U. 2019 poz. 1839);
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tj. Dz.U. 2014 poz. 112);

- rozporządzenie Ministra Środowiska dnia 1 października 2012 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. 2012 poz. 1109);
- rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. 2019 poz. 2448).

Posłużono się również mapą topograficzną (1:10 000), sozologiczną (1:50 000) i hydrograficzną (1:50 000) miasta i gminy Sieraków oraz ortofotomapą obszaru objętego ustaleniami projektu zmiany planu. Ponadto korzystano z bazy danych hydrogeologicznych.

Przy sporządzaniu prognozy zastosowano metodę indukcyjno-dedukcyjną, polegającą na analizie poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego i łączeniu w całość posiadanych informacji o mechanizmach funkcjonowania środowiska przyrodniczego. Przy określaniu potencjalnych skutków realizacji zapisów projektu zmiany planu miejscowego wykorzystano wiedzę o funkcjonowaniu środowiska. Szczególnie przydatna była wówczas metoda porównawcza.

1.4. Położenie obszaru objętego prognozą i jego użytkowanie

Obszar objęty projektem zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, znajduje się w województwie wielkopolskim, w powiecie międzychodzkiem, w gminie Sieraków, na terenie wsi Ławica.

Ryc. 1. Obszar objęty zmianą planu na tle wyrysu ze Zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Sieraków

WYRYS ZE ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKÓW

Źródło: Opracowanie własne na podstawie materiałów z Urzędu Gminy Sieraków

Zgodnie ze Zmianą Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Sieraków analizowany obszar przeznaczony został pod tereny zabudowy rekreacji indywidualnej – zabudowy letniskowej (ryc. 1).

Krajobraz analizowanego obszaru stanowią głównie tereny rolnicze, tereny zieleni – zadrzewienia, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Na analizowanym obszarze zlokalizowany jest jeden budynek mieszkalny, zlokalizowany w północno-zachodniej części obszaru opracowania. W północno-wschodniej części opracowania znajduje się niewielki zbiornik wodny o powierzchni około 522m². Sąsiedztwo dla danego terenu stanowią głównie tereny leśne, pola uprawne. W niedalekim sąsiedztwie znajdują się Jezioro Janikowo, Jezioro Ławickie, oraz kilka mniejszych zbiorników wodnych. Najbliższa zabudowa (zagrodowa, mieszkaniowa) znajduje się około 300 metrów na wschód od granicy opracowania.

1.5. Ustalenia projektu planu, jego cele oraz powiązania z innymi dokumentami

Zapisy zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ustalają następujące przeznaczenia terenu dla poszczególnych obszarów planu tj.:

1. tereny zabudowy rekreacji indywidualnej - zabudowa letniskowa z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone na rysunku zmiany planu symbolami: 1ML/MN, 2ML/MN;
2. tereny zabudowy rekreacji indywidualnej - zabudowa letniskowa, oznaczone na rysunku zmiany planu symbolami: 1ML, 2ML, 3ML, 4ML, 5ML;
3. tereny zieleni krajobrazowej, oznaczone na rysunku zmiany planu symbolami: 1Z, 2Z, 3Z;
4. teren infrastruktury technicznej – elektroenergetyka, oznaczony na rysunku zmiany planu symbolem E;
5. tereny dróg publicznych klasy dojazdowej, oznaczone na rysunku zmiany planu symbolami: 1KDD, 2KDD;
6. tereny dróg wewnętrznych, oznaczone na rysunku zmiany planu symbolami: 1KDW, 2KDW, 3KDW, 4KDW, 5KDW, 6KDW, 7KDW, 8KDW;
7. tereny ciągów pieszych, oznaczone na rysunku zmiany planu symbolami: 1KDX, 2KDX.

Dla terenów zabudowy rekreacji indywidualnej - zabudowa letniskowa z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (**ML/MN**) w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu ustalono dopuszczenie lokalizacji na jednej działce jednego wolno stojącego budynku rekreacji indywidualnej – budynku letniskowego albo jednego wolno

stojącego budynku mieszkalnego jednorodzinnego. Ustalono dopuszczenie wbudowanego, dobudowanego garażu oraz pomieszczeń gospodarczych do bryły budynku. Dopuszczono lokalizację na jednej działce jednego wolno stojącego budynku garażowego albo gospodarczego albo garażowo-gospodarczego oraz jednej wiaty. Ustalono dopuszczenie infrastruktury technicznej, w tym stacji transformatorowych, przepompowni ścieków. Określono wskaźnik intensywności zabudowy od 0 do 0,30, liczony jako stosunek powierzchni całkowitej zabudowy do powierzchni działki. Określono minimalną powierzchnię biologicznie czynną nie mniej niż 50% powierzchni działki. Ustalono wysokość zabudowy budynku rekreacji indywidualnej, mieszkalnego nie wyżej niż 9,0m, natomiast budynku garażowego, gospodarczego, garażowo-gospodarczego, wiaty nie wyżej niż 5,50m. Maksymalna liczba kondygnacji nadziemnych budynku rekreacji indywidualnej, mieszkalnego została określona do 2, a budynku garażowego, gospodarczego, garażowo-gospodarczego, wiaty: 1. Ustalono dopuszczenie lokalizacji kondygnacji podziemnych, z uwzględnieniem warunków gruntowo – wodnych. Określono geometrię dachów: dachy dwuspadowe o połaciach symetrycznie zbiegających się w kalenicy, dachy wielospadowe z kalenicą, z dopuszczeniem dachów płaskich nad tarasami, a nachylenie połaci dachowych za wyjątkiem dachów płaskich od 25° do 45°. Określono kolor dachów budynków w odcieniu ceglastoczerwonym, brązowym lub grafitowym.

Dla terenów zabudowy rekreacji indywidualnej - zabudowa letniskowa (**ML**) w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu ustalono dopuszczenie lokalizacji na jednej działce jednego wolno stojącego budynku rekreacji indywidualnej – budynku letniskowego. Ustalono dopuszczenie wbudowanego, dobudowanego garażu oraz pomieszczeń gospodarczych do bryły budynku. Ustalono dopuszczenie lokalizacji na jednej działce jednego wolno stojącego budynku garażowego albo gospodarczego albo garażowo-gospodarczego oraz jednej wiaty. Ustalono dopuszczenie infrastruktury technicznej, w tym stacji transformatorowych, przepompowni ścieków. Określono wskaźnik intensywności zabudowy od 0 do 0,30, liczony jako stosunek powierzchni całkowitej zabudowy do powierzchni działki. Ustalono powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 50% powierzchni działki. Ustalono wysokość zabudowy budynku rekreacji indywidualnej nie wyżej niż 9,0m, natomiast budynku garażowego, gospodarczego, garażowo-gospodarczego, wiaty: nie wyżej niż 5,50m. Ustalono maksymalną liczbę kondygnacji nadziemnych budynku rekreacji indywidualnej do 2, a budynku garażowego, gospodarczego, garażowo-gospodarczego, wiaty 1. Ustalono dopuszczenie lokalizacji kondygnacji podziemnych, z uwzględnieniem warunków gruntowo – wodnych. Określono geometrię dachów: dachy dwuspadowe o połaciach symetrycznie zbiegających się w kalenicy, dachy wielospadowe z kalenicą, z dopuszczeniem dachów płaskich nad tarasami, nachylenie połaci dachowych za wyjątkiem dachów

płaskich od 25° do 45°. Określono kolor dachów budynków w odcieniu ceglastoczerwonym, brązowym lub grafitowym.

Dla terenów zieleni krajobrazowej (**Z**) w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu ustalono zieleń krajobrazową. Na terenie 3Z ustalono utrzymanie istniejącego zbiornika wodnego. Na terenie 3Z ustalono dopuszczenie urządzeń hydrotechnicznych, pomostów, niekubaturowych urządzeń sportu i rekreacji. Ustalono dopuszczenie lokalizacji infrastruktury technicznej, dojazdów, ciągów pieszych, pieszo – rowerowych, rowerowych. Ustalono dopuszczenie budowli zabezpieczających istniejącą skarpę przed erozją. Ustalono minimalną powierzchnię biologicznie czynną nie mniej niż 80% powierzchni działki. Zakazano budowy budynków.

Dla terenu infrastruktury technicznej – elektroenergetyki (**E**) ustalono w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu lokalizację infrastruktury technicznej – elektroenergetyki, w tym stacji transformatorowej, z dopuszczeniem innych sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, lokalizacji dojazdów, ciągów pieszych, pieszo – rowerowych, rowerowych. Ustalono zakaz budowy budynków.

Dla terenów dróg publicznych klasy dojazdowej (**KDD**) w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu ustalono lokalizację drogi publicznej klasy dojazdowej. Ustalono dopuszczenie infrastruktury technicznej, drogowej, ciągów pieszo – rowerowych, ciągów pieszych, rowerowych. Dopuszczono lokalizację zieleni.

Dla terenów dróg wewnętrznych (**KDW**) w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu ustalono lokalizację drogi wewnętrznej. Ustalono dopuszczenie infrastruktury technicznej, drogowej, ciągów pieszo – rowerowych, ciągów pieszych, rowerowych. Dopuszczono lokalizację zieleni.

Dla terenów ciągów pieszych (**KDx**) w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu ustalono lokalizację ciągów pieszych. Ustalono dopuszczenie drogi rowerowej, ciągów pieszo – rowerowych. Ustalono dopuszczenie infrastruktury technicznej, drogowej. Dopuszczono lokalizację zieleni.

Podstawowym celem projektu zmiany planu jest zapewnienie ładu przestrzennego, dostosowanie istniejących funkcji terenu do zapisów zgodnych z obowiązującymi przepisami oraz uzupełnienie tych zapisów o dodatkowe funkcje wynikające z aktualnej sytuacji społeczno-gospodarczej. Przeznaczenie przedmiotowego obszaru zgodne jest z założeniami Zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego. Projekt zmiany planu zapewnia

zachowanie i ochronę najważniejszych walorów środowiska przyrodniczego oraz określa sposób zagospodarowania omawianego obszaru zgodnie z aktualną polityką przestrzenną gminy.

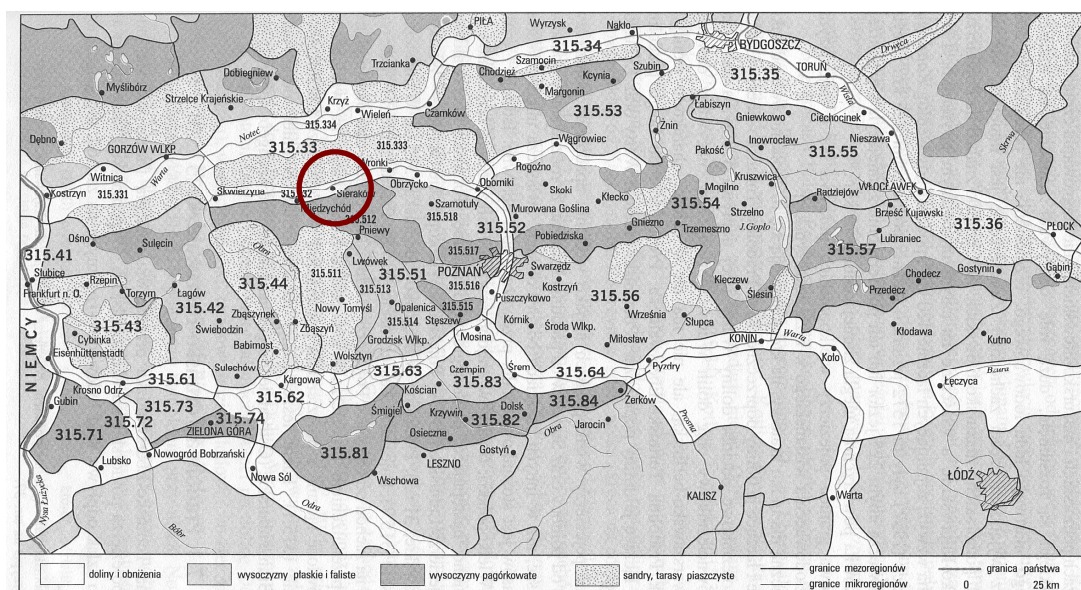
Stosownie do ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* zapisy projektu planu muszą być powiązane z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Przedmiotowy projekt zmiany planu zapewnia zachowanie i ochronę najważniejszych walorów środowiska przyrodniczego oraz określa sposób zagospodarowania omawianego obszaru zgodnie z aktualną polityką przestrzenną gminy, nawiązuje tym samym do zapisów zawartych w Zmianie Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Sieraków.

2. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska na obszarze objętym projektem zmiany planu oraz potencjalne jego zmiany w przypadku braku realizacji projektu

2.1. Położenie fizyczno-geograficzne

Gmina miejsko-wiejska Sieraków położona jest w północno-zachodniej części województwa wielkopolskiego, na północnym krańcu powiatu międzychodzkiego, w odległości ok. 75 km zarówno od Poznania, jak i od Gorzowa Wielkopolskiego, oraz ok. 15 km od siedziby powiatu - Międzychodu. Sieraków oddalony jest o 10 km od drogi krajowej nr 24 (Pniewy - Kwilcz - Gorzów Wielkopolski). Najwyższą klasą dróg przebiegających przez teren gminy są drogi wojewódzkie nr 133, 150, 182, 186 oraz 198. Na podstawie regionalizacji fizycznogeograficznej Kondrackiego (Geografia regionalna Polski, 2003) obszar objęty projektem zmiany planu miejscowego położony jest w mezoregionie Kotliny Gorzowskiej, należącym do makroregionu Pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej, podprowincji Pojezierzy Południowobałtyckich, prowincji Nizy Środkowoeuropejskiego i megaregionu Pozaalpejskiej Europy Środkowej (ryc. 2).

Ryc. 2. Podział fizyczno-geograficzny pojezierzy i pradolin wielkopolskich wg J. Kondrackiego

Ryc. 22. Pojezierza i pradolina wielkopolskie

Mezoregiony: 315.33 — Kotlina Gorzowska, 315.34 — Dolina Środkowej Noteci, 315.35 — Kotlina Toruńska, 315.36 — Kotlina Płocka, 315.41 — Lubuski Przełom Odry, 315.42 — Pojezierze Lagowskie, 315.43 — Równina Torzyńska, 315.44 — Brzda Zbąszyńska, 315.51 — Pojezierze Poznańskie, 315.52 — Poznański Przełom Warty, 315.53 — Pojezierze Chodzkie, 315.54 — Pojezierze Gnieźnieńskie, 315.55 — Równina Inowrocławska, 315.56 — Równina Wrzesińska, 315.57 — Pojezierze Kujawskie, 315.61 — Dolina Środkowej Odry, 315.62 — Kotlina Kargowska, 315.63 — Dolina Środkowej Obry, 315.64 — Kotlina Śremska, 315.71 — Wzniesienia Gubińskie, 315.72 — Dolina Dolnego Bobru, 315.73 — Wysoczyzna Czerwieńska, 315.74 — Wał Zielonogórski, 315.81 — Pojezierze Sławskie, 315.82 — Pojezierze Krzywińskie, 315.83 — Równina Kościańska, 315.84 — Wał Żerkowski

Źródło: Kondracki, J., *Geografia regionalna Polski*, 2003 r. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa

2.2. Budowa geologiczna, warunki glebowe i surowce mineralne

Budowa geologiczna gminy Sieraków jest dobrze rozpoznana. Teren gminy położony jest na obszarze monokliny przedsudeckiej, zbudowanej z osadów permsko-mezozoicznych. Bezpośrednio

na utworach kredy zdeponowana została seria osadów trzeciorzędowych oligocenu (w postaci izolowanych płytów) oraz neogenu (miocenu i pliocenu), o łącznej miąższości rzędu 180÷240 m.

Podłoże czwartorzędowe, położone na rzędnej 20÷30 m n.p.m., stanowią w większości iły plioceńskie, natomiast w środkowej części gminy, wzdłuż Warty są to głównie piaski i mułki z wkładkami węgla brunatnych. Czwartorzęd, o łącznej miąższości rzędu około 70÷80 m, reprezentowany jest przez gliny zwałowe wszystkich zlodowaceń, rozdzielone utworami wodnolodowcowymi i przykryty osadami akumulacji rzecznej, jeziorno-bagiennej oraz eolicznej. Ich sedimentacja trwała od zlodowacenia środkowopolskiego po holocen. Gliny morenowe zlodowacenia południowopolskiego, zalegające bezpośrednio na utworach trzeciorzędowych, zachowały się co najwyżej sporadycznie, w największych obniżeniach powierzchni podczwartorzędowej. Wśród osadów plejstoceniowych, obecnych jedynie w południowej części gminy, dominuje glina zwałowa, budująca głównie powierzchnie wysoczyznowe. Ich otoczenie stanowią rozległe obszary występowania piasków akumulacji wodnolodowcowej i rzecznej. Na obszarach terasowych północnej części gminy występują utrwalone formy eoliczne. W dolinie Warty lokalnie znaczne połacie terenu zajmują grunty organiczne (głównie namuły i torfy) oraz próchniczne. W dnach rynien jeziornych występują gytie i kreda jeziorna.

Warunki gruntowe na terenie gminy są zróżnicowane. W podłożu rozległych obszarów wysoczyznowych niemal powszechnie występują utwory bezpośredniej akumulacji lodowca: gliny, gliny piaszczyste i piaski gliniaste, najczęściej o konsystencji twaroplastycznej i półzwartej (często z około 1÷2 m warstwą gruntów plastycznych i miękkoplastycznych, w strefie występowania wody gruntowej). Na przeważającej części terenie gminy glina zwałowa przykryta jest zmiennej miąższości warstwą osadów wód płynących (wodnolodowcowych i rzecznych) – warstwowanych piasków i żwirów. Występują one m.in. w obrębie płytkich rynien subglacialnych i rozległych powierzchni terasowych w pradolinie.

Warunki glebowe na terenie gminy Sieraków są zróżnicowane i zależą od stosunków wodnych, budowy geologicznej i klimatu. Na terenie gminy przeważają gleby:

- w północnej części – słabe gleby napiaskowe, charakterystyczne również dla występujących tu olbrzymich powierzchni leśnych Puszczy Noteckiej;
- w południowej części gminy – zróżnicowane gleby brunatne i bielcowe (lokalnie w sąsiedztwie dolin cieków czarne ziemie), wytworzone z glin i piasków gliniastych na glinie lub częściej z piasków gliniastych lekkich lub nawet słabogliniastych, w przewadze kompleksu żytniego dobrego (5) lub słabego (6).

Na terenie gminy Sieraków dominują gleby brunatne i piaszkowe różnych typów. Głównie wykształcone z piasków luźnych i słabo – gliniastych. Następne grupy to: mady, czarne ziemie, torfowe, murszowo – torfowe, mułowo – torfowe, glejowe. Gleby brunatne występują na wysoczyznach w pasie przyjeziornym i wzdłuż krawędzi doliny Warty. Zaliczane są do kompleksów pszennych i żytnich. Pomimo licznych i dużych zagłębień terenu, stosunkowo niewielki jest udział gleb hydrogenicznych. Gleby kompleksów zbożowo-pastewnych: mocnego (8) i słabego (9) stanowią jedynie 2% gruntów ornych. W obrębie niskich teras rzecznych Warty liczniejsze są słabe gleby żytnie, kompleksów (6) i (7), wytworzone na podłożu murszowo-mineralnym i murszowatym. Występujące w ich sąsiedztwie użytki zielone zajmują zróżnicowane gleby organiczne oraz mady rzeczne. W dnach rynien jeziornych podłoże użytków zielonych stanowią niemal wyłącznie chronione gleby torfowe, mułowo-torfowe, murszowo-mineralne i murszowate, charakteryzujące się m.in. zdolnością do gromadzenia dużych ilości wody. Z uwagi na pełnione funkcje przyrodniczo-ekologiczne, tereny ww. obniżen terenowych zasługują na szczególną ochronę.

Duży udział zajmują grunty o najniższej bonitacji: klasy VI stanowią 17,8% powierzchni gminy Sieraków, a także grunty orne klasy V stanowiące 32,7% powierzchni gminy. Z uwagi na jakość użytkowania gleb gmina Sieraków została zaliczona do obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania.

Na terenie gminy udokumentowano występowanie złóż surowców ilastych ceramiki budowlanej: Sieraków. Poza tym w gminie występują w podłożu także gliny zwałowe, jednak z uwagi na dużą zawartość węglanu wapnia i liczne spiaszczenia są nieprzydatne dla budownictwa. Dorywczo eksploatowane są również cztery punkty wydobycia kruszywa, głównie piasków (Sieraków - Piaski, Lutom). Występujące tu kruszywo częściowo zaspokaja bieżące potrzeby miejscowego budownictwa. Na terenie gminy występują również złoża torfu. Dodatkowo, w podłożu wielu torfowisk udokumentowano pokłady kredy jeziornej i gytii, niekiedy o znacznej miąższości. Złoża te nie są obecnie eksploatowane, mogłyby być jednak wykorzystywane dla celów rolniczych. Na terenie gminy Sieraków leży fragment udokumentowanego złoża ropy naftowej „Grotów” oraz udokumentowane złożo ropy naftowej „Sieraków”, którego pierwotne zasoby wydobywalne ropy naftowej wynoszą 158 tys. ton.

Budowa geologiczna, negatywne wyniki zwiadów geologicznych oraz położenie dużych połaci gminy w granicach obszarów chronionych w dodatku w większości zalesionych, nie przeszkodziły w udokumentowaniu nowych złóż kopalin - ropy naftowej i gazu ziemnego. Szacuje się, że złoża ropy naftowej na terenie gminy Sieraków wynoszą ok. 2 mln ton zasobów wydobywalnych.

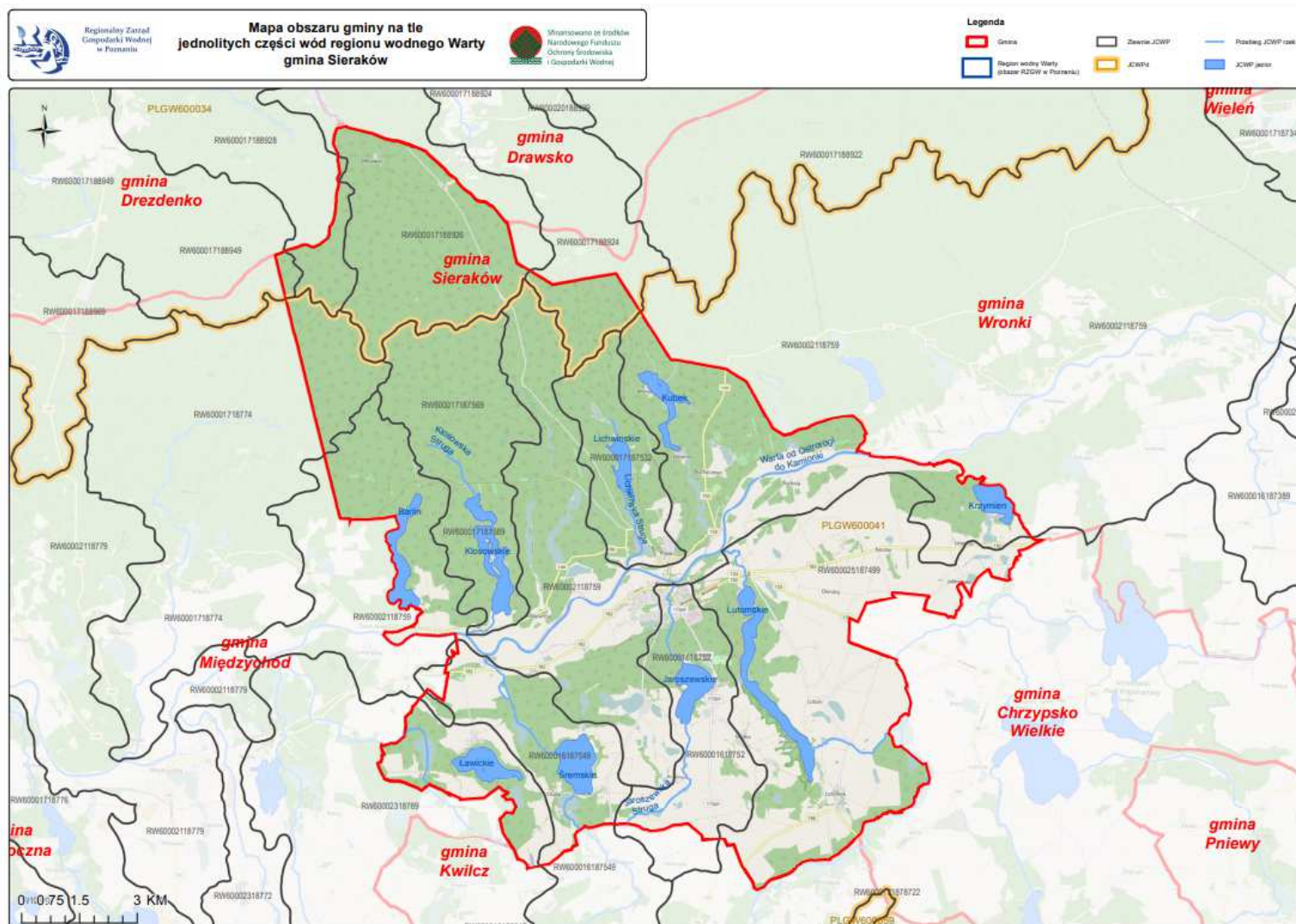
2.3. Wody powierzchniowe i podziemne

Gmina Sieraków położona jest w całości w dorzeczu rzeki Warty. Płynąca dnem szerokiej, zorientowanej równoleżnikowo doliny Warta dzieli teren gminy na dwie odmienne litologicznie części. Północny obszar jednostki, zajmują niemal wyłącznie przepuszczalne grunty piaszczysto-żwirowe o miąższości od kilkunastu do kilkudziesięciu metrów. Ta część gminy jest uboga w sieć wód płynących (wyjątkiem są niewielkie, krótkie ciekawy wypływające z jezior i uchodzące do Warty). Po południowej stronie rzeki sieć cieków jest gęsta, chociaż w dużej mierze mają one charakter okresowy. Największym dopływem Warty na obszarze gminy jest rzeka Oszczyca (Oszczenica, Osiecznica), wyróżniająca się dobrze wykształconą doliną. Mniejszymi dopływami Warty są strugi: Lichwińska, Niedziółka, Kłosowska, Jaroszeńska, Górska, Śremska. Główne ciekawy gminy charakteryzują się śnieżno-deszczowym reżimem zasilania, z dwoma wysokimi stanami wody w ciągu roku (marzec-kwiecień oraz lipiec-sierpień). Decydujący wpływ na stan wód powierzchniowych na obszarze gminy posiada gospodarka wodno-ściekowa, a szczególnie brak kanalizacji oraz niekontrolowane zrzuty z gospodarstw indywidualnych. Charakterystycznym elementem sieci hydrograficznej gminy są liczne jeziora, położone w głębokich rynnach o przebiegu zbliżonym do południkowego. Największym i najbardziej rozległym z nich jest Jezioro Lutomskie o powierzchni ponad 170 ha i długości 5800 m, najgłębszym – Jezioro Jaroszeńskie o głębokości maksymalnej 35,7 m. Wody jezior pod względem bakteriologicznym są w małym stopniu zanieczyszczone, natomiast odznaczają się niską przezroczystością oraz wysokimi stężeniami azotu i fosforu ogólnego. Ich śródlądowe położenie, brak punktowych zrzutów zanieczyszczeń i nieduża antropopresja nie są w stanie zahamować postępującej eutrofizacji.

Obszar objęty zmianą planu w całości zlokalizowany jest w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 146 "Subzbiornik Jezioro Bytyńskie - Wronki - Trzciel" granice którego określają przepisy odrębne.

Obszar objęty zmianą planu znajduje się w Jednolitej Części Wód Podziemnych (JCWPd) nr 41 (PLGW600041). Zgodnie z ustaleniami *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry w latach 2016-2021* przedmiotowa JCWPd charakteryzuje się dobrym stanem chemicznym i ilościowym oraz niezagrażona jest ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla przedmiotowej JCWPd jest utrzymanie dobrego stanu chemicznego i ilościowego. Zgodnie z Mapą stanu jednolitych części wód podziemnych (JCWPd) wg podziału na 172 obszary stan chemiczny i ilościowy wód podziemnych określono jako dobry (2019 r.).

Ryc 3 . Mapa obszaru gminy na tle jednolitych części wód regionu wodnego Warty – Gmina Sieraków.

Źródło: Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Poznaniu.

Zgodnie z klasyfikacją wód podziemnych „2019 - Klasy jakości wód podziemnych - monitoring jakości wód podziemnych - monitoring diagnostyczny” w roku 2019 w punkcie pomiarowym MONBADA 544 (w miejscowości Międzychód), dla przedmiotowej JCWPd określono III klasę jakości 2019 końcową.

Obszar objęty zmianą planu przechodzi przez Jednolite Części Wód Powierzchniowych Rzecznych Kamionka (kod RW60002318769). Zgodnie z ustaleniami *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry w latach 2016-2021* przedmiotowa JCWP jest silnie zmienioną częścią wód (SZCW), wyznaczoną na podstawie oceny eksperckiej. Ocena metodą ekspercką polega na określeniu prawdopodobieństwa nieosiągnięcia dobrego stanu ekologicznego przez JCWP podlegające istotnym zmianom hydromorfologicznym. W przypadku ustalenia, że zmiany hydromorfologiczne są następstwem działalności człowieka i nie jest możliwe dla danej części wód osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego w zakresie hydromorfologii, daną JCWP uznaje się wstępnie za wyznaczoną, jako silnie zmienioną. JCWP Kamionka charakteryzuje się złym stanem oraz niezagrażona jest ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla przedmiotowej JCWP jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego i chemicznego. Zgodnie z „Oceną stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w latach 2014-2019 na podstawie monitoringu” stan chemiczny powyższej JCWP oceniono jako „poniżej dobrego”, ocena stanu JCWP- zły stan wód.

Obszar objęty zmianą planu położony jest poza strefami ochronnymi ujęć podziemnych.

2.4. Warunki klimatyczne

Klimat gminy Sieraków związany jest z ogólną cyrkulacją mas powietrza napływającego głównie z południowego Atlantyku i basenu Morza Śródziemnego. Według regionalizacji klimatycznej W. Okołowicza (Klimatologia Ogólna, 1969) gmina położona jest na styku dwóch regionów: śląsko-wielkopolskiego, reprezentującego obszar słabnącej przewagi wpływów oceanicznych oraz pomorskiego, pozostającego pod modyfikującym wpływem Bałtyku.

Amplitudy temperatur są tutaj mniejsze od przeciętnych w Polsce, wiosna i lato wczesne oraz długie, zima łagodna i krótka, z nietrwałą pokrywą śnieżną (dni z pokrywą śnieżną jest niespełna 60 w roku). Średnia miesięczna temperatura powietrza wynosi niespełna +8°C, średnia najzimniejszego miesiąca (stycznia) –3,2°C, a najcieplejszego (lipca) +17,2°C. Długość okresu wegetacyjnego wynosi około 220 dni.

Roczna suma opadów wynosi około 550÷600 mm. Maksimum opadowe przypada w czerwcu-lipcu (średnio 60÷73 mm), najniższe sumy charakteryzują miesiące zimowe (styczeń-marzec, 28÷41 mm).

Podobnie jak na większości terytorium kraju, również w rejonie Sierakowa przeważają wiatry zachodnie. Ich udział (z szeroko pojmowanego sektora zachodniego: północno-zachodniego,

południowo-zachodniego) wynosi blisko 50%. Wiosną zwiększa się nieco udział wiatrów wschodnich i południowo-wschodnich. Przez cały rok (z wyjątkiem zimy) utrzymuje się bardzo duży odsetek cisz, które w przypadku posterunku obserwacyjnego IMGW w Międzychodzie stanowią około 30% ogółu wiatrów.

Wilgotność względna kształtuje się w podobny sposób jak na całym obszarze kraju. Wartości najwyższe notuje się w okresie od października do lutego (średnia miesięczna 81÷87%), minimum przypada w czerwcu (68%). Również w przypadku zachmurzenia najwyższe wartości obserwuje się w okresie jesienno-zimowym (z maksimum 7,8 w skali 11-stopniowej, w listopadzie). Najniższym zachmurzeniem charakteryzuje się wrzesień (4,8). Dni pochmurnych jest około 125 w roku, najwięcej w listopadzie (około 18), najmniej w czerwcu i wrześniu (około 5÷6).

W warunkach klimatu wyraźnie zaznacza się modyfikujący wpływ zorientowanej równoleżnikowo doliny Warty (ww. specyficzny rozkład wiatrów) oraz dużych powierzchni leśnych i wodnych. Obserwuje się m.in. pewne różnice pomiędzy użytkowanymi rolniczo obszarami wysoczyzny morenowej i wyżej położonymi fragmentami teras nadzalewowych, a wilgotnymi zajętymi przez użytki zielone oraz powierzchnie wodne dnami licznych rynien jeziornych oraz doliny Warty. Te pierwsze charakteryzują się dobrymi warunkami termicznymi, równomiernym nasłonecznieniem, małą wilgotnością powietrza i dobrym przewietrzaniem. Mniej korzystnymi lub nawet niekorzystnymi warunkami termiczno-wilgotnościowymi, częstym występowaniem mgieł, zastoisk chłodnego powietrza i inwersji temperatur oraz zdecydowanie ukierunkowanym przewietrzaniem wyróżniają się dna większych obniżen dolinnych.

Specyficzne warunki klimatu lokalnego mają rozległe tereny leśne. Lasy charakteryzują się na ogół dobrymi warunkami termiczno-wilgotnościowymi o zmniejszonych wahaniach dobowych, jednak z gorszymi warunkami solarnymi (zacienienie). Są to jednak tereny o wzbogaconym składzie fizykochemicznym powietrza w tlen, ozon, olejki eteryczne (fitoncydy) oraz inne substancje śladowe podnoszące komfort bioklimatyczny.

2.5. Roślinność i świat zwierzęcy

Obszar gminy Sieraków położony jest w obrębie wielkopolsko-pomorskiej krainy przyrodniczo-leśnej (Trampler, 1990 Regionalizacja przyrodniczo-leśna na podstawach ekologiczno-fizjograficznych). Kraina ta zajmuje zachodnią część Pasa Wielkich Dolin, odznaczającego się w klimacie stopniowym wzrostem kontynentalizmu z zachodu na wschód. Wraz ze słabnącą przewagą wpływów oceanicznych, w szacie roślinnej, zaznacza się stopniowy zanik gatunków atlantyckich. Lasy występujące na obszarze gminy Sieraków administrowane są w zdecydowanej większości przez Nadleśnictwo Sieraków (11449,15 ha). Długotrwała działalność człowieka i zła gospodarka leśna

spowodowały, że wiele gatunków roślin wyginęło bądź zredukowało swe zasięgi geograficzne. Wielogatunkowe lasy liściaste i mieszane zastępowane były lasami sosnowymi. W efekcie cechy zbliżone do lasu naturalnego zachował jedynie zespół drzewostanów bukowych nad Jeziorem Lutomskim, objęty ścisłą ochroną rezerwatową. W południowej części gminy lasów jest mniej jednak są one bardziej zróżnicowane siedliskowo i charakteryzują się bardziej urozmaiconym drzewostanem. Obok borów sosnowych (częściej boru mieszanego świeżego, niż świeżego) dość licznie występują lasy mieszane i liściaste. Wiele występujących tu gatunków drzew (dąb, buk, grab, klon, wiąz, lipa, świerk i in.), bujny podszyt z leszczyny i trzmieliny oraz urozmaicone runo sprawia, że są to zespoły niezwykle atrakcyjne krajobrazowo i turystycznie. Są to lasy przydatne dla rekreacji, intensywnie wykorzystywane w celach rekreacyjno-turystycznych.

Mankamentem zmniejszającym przydatność gospodarczą rozległych kompleksów leśnych, jest nie najlepszy stan sanitarny większości drzewostanów sosnowych narażonych na imisje transgraniczne pyłów i gazów. Jedynie powierzchnie leśne o cechach lasu naturalnego zachowały się nad Jeziorem Lutomskim (Buki nad Jeziorem Lutomskim). Uzupełnieniem wyżej wymienionego zespołów roślinności naturalnej jest urządzona roślinność nielicznych parków, cmentarzy, ogrodów działkowych oraz liczne zadrzewienia przywodne, śródpolne i przydrożne. Skupiskami wielu ciekawych drzew są zwłaszcza parki podworskie w Sierakowie (przy Stadzie Ogierów), Ławicy, Lutomiu i Lutomku oraz pozostałości parku w Chalinie. W otwartym krajobrazie rolniczej części gminy roślinność ta pełni nie tylko funkcję krajobrazowo-estetyczną, ale także ekologiczną, korzystnie wpływając na mikroklimat oraz walory użytkowe środowiska rolniczego. Świat zwierzęcy jest typowy dla nizinnych obszarów kraju. W lasach żyją jelenie, daniele, sarny, dziki i wilki. Z drapieżników występują m.in. lisy, borsuki i kuny. Spośród innych ssaków najczęściej spotykane to: zając, dziki królik, a z chronionych m.in. wiewiórka, jeź zachodnioeuropejski, ryjówka aksamitna, popielica, kret oraz nietoperz. Wody niektórych akwenów zasiedlone zostały przez bobry oraz mniej liczne wydry.

Najlepiej poznana jest na terenie gminy fauna ptaków. Na polach spotkać można bażanty i kuropatwy. W lasach i rozległych obniżeniach dolinnych, zwłaszcza w dolinie Warty oraz rynnach licznych jezior stwierdzono występowanie całego szeregu gniazdujących i żerujących ptaków. Spośród gatunków zagrożonych w skali europejskiej są tu m.in.: orzeł bielik, rybołów, kania czarna i ruda, puchacz, jastrząb gołębiarz, pszczołojad, czapla siwa, bocian czarny, bocian biały, gęś gęgawa, bąk, błotniak stawowy, rybitwa czarna, dzięcioł czarny, remiz. Liczne zbiorniki wodne są miejscami koncentracji ptaków lęgowych i przelotnych: żurawia popielatego, łabędzia niemego, cyranki i cyraneczki, perkoza, kurki wodnej i inne. Gmina Sieraków położona jest w obszarze ważnym dla ptaków w okresie gniazdowania i migracji „Puszcza Notecka”, który został wyznaczony na terenie województwa wielkopolskiego przez Przemysława Wylegałę, Stanisława Kuźniaka i Pawła T. Dolatę –

autorów publikacji „Obszary ważne dla ptaków w okresie gniazdowania oraz migracji na terenie województwa wielkopolskiego” przygotowanej na zlecenie Wielkopolskiego Biura Planowania Przestrzennego (Poznań 2008). Zgodnie z ww. opracowaniem Puszcza Notecka stanowi fragment większej ostoji ptaków, na terenie której gniazdują m.in. kania czarna (25-30 par), kania ruda (20-25 par), bielik (11-14 par) i rybołów (7-10 par). Sporadycznie gniazduje tu rzadki na obszarze Wielkopolski orlik krzykliwy. Jest to miejsce lęgów puchacza (7-9 par), a sporadycznie również włochatek. Na terenie Puszczy Noteckiej gniazdują ponadto bąki (16-20 odzywających się samców), bociany czarne (10-12 par), łąbędzie nieme (ok. 50 par), łąbędzie krzykliwe (1 para), błotniaki stawowe (ponad 40 par) i żurawie (ponad 60 par). Przedmiotami ochrony obszaru specjalnej ochrony ptaków Puszcza Notecka PLB30015 (zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych znajdującym się na stronie internetowej www.natura2000.gdos.gov.pl) są następujące gatunki ptaków: włochatka zwyczajna *Aegolius funereus*, zimorodek *Alcedo atthis*, gęś białoczarna *Anser albifrons*, gęś zbożowa *Anser fabalis*, podgorzałka *Aythya nyroca*, bąk *Botaurus stellaris*, puchacz *Bubo bubo*, gągoł *Bucephala clangula*, lelek *Campromulgus europaeus*, bocian czarny *Ciconia nigra*, łąbędź krzykliwy *Cygnus cygnus*, łąbędź niemy *Cygnus olor*, dzięcioł średni *Dendrocopos medius*, dzięcioł czarny *Dryocopus martius*, muchołówka mała *Ficedula parva*, żuraw *Grus grus*, bielik *Haliaeetus albicilla*, gąsiorek *Lanius collurio*, lerka *Lullula arborea*, nurogęś *Mergus merganser*, kania czarna *Milvus migrans*, kania ruda *Milvus milvus*, rybołów *Pandion haliaetus*, trzmielojad zwyczajny *Pernis apivorus* i jarzębatka *Sylvia nisoria*. Na podstawie informacji zawartych w opracowaniu „Inwentaryzacja ornitologiczna obszaru specjalnej ochrony ptaków PLB30015 Puszcza Notecka” wykonanym przez Biuro Urządzenia Lasu i Geodezji Leśnej (2010 r.) na zlecenie Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, tutejszy organ ustalił, że na przedmiotowym terenie stwierdzono obszar występowania gąsiorka i jarzębatki, będących przedmiotami ochrony ww. obszaru Natura 2000. Gąsiorek zasiedla szeroki wachlarz siedlisk. Siedlisko zasiedlane przez gąsiorka zawiera trzy zasadnicze elementy: otwarty teren porośnięty trawami i inną niską, luźną roślinnością zielną – miejsce zdobywania pokarmu, gęste zarośla krzewów, stopy gałęzi i chrustu – miejsca gniazdowania oraz drzewa lub wysokie krzewy – miejsca czatowania, z których gąsiorek poluje i wypatruje zagrożenia. Jarzębatka zasiedla przede wszystkim tereny rolnicze i doliny rzeczne ze zróżnicowanymi strukturalnie wielowarstwowymi zadrzewieniami. Gniazduje w liściastych zaroślach, często kolczastych, wzdłuż polnych dróg, nad drobnymi ciekami, zbiornikami wodnymi, na torfowiskach, w kępach śródpolnych zadrzewień, żywopłotach, kępach drzew i krzewów na łąkach wszystkich typów, na ugorach i terenach ruderalnych, nasłonecznionych zboczach i nasypach. W dolinach rzek gnieździ się w nadrzecznych łożowiskach. W lasach gniazduje głównie na ich obrzeżach, często tam, gdzie występują płaty jeżyn oraz w iglastych młodnikach. Nielicznie gnieździ się na peryferiach miast i w parkach. Szczególne miejsca koncentracji ptaków w czasie migracji stanowią jeziora. Spośród chronionych

gatunków kręgowców występują na obszarze gminy cztery gatunki gadów: jaszczurka zwinka, padalec, zaskroniec i żmija zygzakowata oraz liczne płazy reprezentowane głównie przez żaby i ropuchy. Fauna ryb ogranicza się do gatunków pospolitych i w dużej mierze utraciła właściwe jej cechy. W wielu zbiornikach wodnych kształtowana jest przez działalność gospodarczą człowieka. Jeziora są z reguły niezwykle atrakcyjnymi zbiornikami i łowiskami. Niektóre z nich (np. Jeziora Bucharzewskie), oprócz funkcji rekreacyjnej, są również miejscami hodowli ryb. Można w nich spotkać np. węgorze, sandacze, liny, leszcze, karpie, szczupaki, okonie, płocie, karasie oraz sieje i sielawy. W Warcie, duży wpływ na ilość i jakość ryb ma zły stan czystości jej wód. Fauna ryb ogranicza się zatem do gatunków pospolitych (kleń, ukleja, kiełb, brzana, jelec, płoć i okoń), coraz rzadziej spotykane są: kiełb białopłetwy, śliz, piskorz, czy pocierniec. Licznie reprezentowane są owady, wśród których występują m.in. tęczniki, biegacze, kozioróg dębosz, rohatyniec nosorożec, dyląg grabarz.

Na podstawie wizji lokalnej odnotowano gatunki zwierząt objętych ochroną gatunkową takie jak: gąsiorek i jarzębatka.

2.6. Stan jakości powietrza i klimatu akustycznego

Stan czystości powietrza w znacznym stopniu warunkuje jakość życia na danym terenie, ponieważ powietrze jest nie tylko źródłem tlenu, ale ma również decydujący wpływ na zdrowie człowieka. Zanieczyszczenie powietrza polega więc na wprowadzaniu do atmosfery substancji stałych, ciekłych lub gazowych w ilościach, które mogą ujemnie wpływać na zdrowie ludzi, klimat, przyrodę, glebę, wodę lub spowodować inne szkody w środowisku. Stan czystości powietrza w dużej mierze uzależniony jest tym samym od skali i kierunków rozwoju regionu. Wzrost zanieczyszczenia powietrza wynika zarówno z rozwoju budownictwa mieszkaniowego, jak i aktywności gospodarczej, gdyż wymuszają one wzrost zapotrzebowania energetycznego, co w konsekwencji powoduje większą emisję zanieczyszczeń.

Przy ocenie jakości powietrza atmosferycznego na obszarze objętym projektem zmiany planu wykorzystano raport GIOŚ w Poznaniu pt. *Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim. Raport wojewódzki za rok 2020*. Prezentowaną ocenę wykonano w odniesieniu do odnowionego układu stref i zmienionych poziomów substancji, w oparciu m. in. o ustawę - *Prawo ochrony środowiska* czy rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012r. w sprawie *poziomów niektórych substancji w powietrzu* oraz Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie *stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza*. Według odnowionego podziału strefę stanowią: aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy, miasto o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy i tzw. pozostały obszar. Zgodnie z tym raportem obszar objęty projektem zmiany planu zaliczono do strefy wielkopolskiej.

Pod kątem ochrony zdrowia ludzkiego w 2020 roku w strefie wielkopolskiej nie stwierdzono przekroczenia poziomów dopuszczalnych i docelowych stężeń SO₂, NO₂, C₆H₆, CO, PM₁₀, Pb, As, Cd, Ni, O₃ (klasa A – dla ozonu – poziom celu długoterminowego, strefa uzyskała klasę D2). Strefę wielkopolską zaliczono do klasy C pod względem stężenia pyłu B(a)P. Natomiast dla pyłu PM_{2,5} strefa wielkopolska uzyskała klasę C1 (poziom dopuszczalny I faza, strefa wielkopolska uzyskała klasę A).

Pod względem kryteriów określonych w celu ochrony roślin, strefę wielkopolską ze względu na dwutlenek siarki (SO₂), tlenki azotu (NO_x) oraz ozonu O₃ zaliczono do klasy A (klasa strefy dla O₃ wg poziomu celu długoterminowego D2).

W przypadku analizowanego terenu nie stwierdza się negatywnych oddziaływań na klimat akustyczny. Obszar ten usytuowany jest w sąsiedztwie Jeziora Janikowo, Jeziora Ławickiego oraz lasów z dala od ruchliwych dróg i zabudowań przemysłowych, które są głównym źródłem hałasu.

2.7. Obiekty i obszary chronione

2.7.1. Środowisko przyrodnicze

Obszar objęty projektem zmiany planu położony jest w granicach powierzchniowych form ochrony przyrody ustanowionych ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody*. Przedmiotowy teren znajduje się w granicach:

- obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Międzychodzko-Sierakowska PLH300032,
- Sierakowskiego Parku Krajobrazowego,
- Obszaru Natura 2000 - Obszar specjalnej ochrony ptaków "Puszcza Notecka" PLB300015.

2.7.2. Środowisko kulturowe

Zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. *o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* ochronie i opiece podlegają:

- zabytki nieruchome, w szczególności: krajobrazy kulturowe, układy urbanistyczne, ruralistyczne i zespoły budowlane, dzieła architektury i budownictwa, dzieła budownictwa obronnego, obiekty techniki, cmentarze, parki, ogrody i inne formy zaprojektowanej zieleni, miejsca upamiętniające wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji,
- zabytki ruchome, w szczególności: dzieła sztuk plastycznych, rzemiosła artystycznego i sztuki użytkowej, kolekcje, numizmaty oraz pamiątki historyczne, wytwory techniki, materiały biblioteczne, instrumenty muzyczne, wytwory sztuki ludowej i rękodzieła oraz inne obiekty

etnograficzne, przedmioty upamiętniające wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji,

- zabytki archeologiczne, w szczególności: pozostałości terenowe pradziejowego i historycznego osadnictwa, cmentarze, kurhany, relikty działalności gospodarczej, religijnej i artystycznej.

Na obszarze objętym projektem zmiany planu nie występują zewidencjonowane stanowiska archeologiczne ujęte w wojewódzkiej ewidencji zabytków ani inne obiekty zabytkowe.

2.8. Potencjalne zmiany w środowisku w przypadku braku realizacji projektu planu miejscowego

Stosownie do ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, brak aktualności planu miejscowego dla danego terenu oznacza przede wszystkim utrudnienia w określeniu zasad kształtowania polityki przestrzennej i sposobu postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy. Sytuacja taka utrudnia kształtowanie ładu przestrzennego na danym obszarze oraz często skuteczną ochronę jego środowiska przyrodniczego.

Aktualne zagospodarowanie terenu oraz stan poszczególnych elementów środowiska charakteryzuje się stosunkowo niskim stopniem przekształcenia cech naturalnych, ze względu na istniejące zagospodarowanie terenu.

Po dokładnej analizie i ocenie aktualnego stanu środowiska przyrodniczego na analizowanym obszarze stwierdzono, iż powstanie nowego zainwestowania nie spowoduje znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko przyrodnicze, a zaniechanie realizacji projektu zmiany planu uniemożliwi dalszy rozwój regionu.

Na terenach przewidzianych w planie obowiązującym pod zabudowę należy spodziewać się szeregu oddziaływań o zróżnicowanym charakterze i natężeniu. Wśród nich należy wymienić:

- przekształcenie powierzchni ziemi na skutek wprowadzenia nowej zabudowy rekreacji indywidualnej - zabudowa letniskowa, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, realizacji nowego układu ulic oraz niezbędnej infrastruktury technicznej i z tym związane przekształcenie terenów niezabudowanych w tereny zainwestowane obiektami kubaturowymi,
- przyrost powierzchni uszczelnionych w miejscach lokalizacji nowych budynków i terenów komunikacyjnych (dróg, dojazdów, miejsc postojowych), a tym samym likwidacja gleb umożliwiających infiltrację wód opadowych i roztopowych, ingerencję w lokalną rzeźbę terenu oraz litologię na skutek dużych ubytków mas ziemnych,

- usunięcie części obecnie istniejącej zieleni, w tym również wprowadzenie nowych nasadzeń w ramach wymaganych powierzchni biologicznie czynnych,
- zmiana uwarunkowań krajobrazowych.

Przekształcenie terenu związane z realizacją zapisów zmiany planu spowoduje zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej i naruszenie istniejących siedlisk przyrodniczych roślin, jest to jednak niewspółmiernie mniejsza szkoda niż w przypadku większej swobody prawnej, która może doprowadzić do niepożądanego zmiany zagospodarowania terenu.

Brak realizacji projektu zmiany planu miejscowego spowoduje, że lokalizacja nowej zabudowy prowadzona będzie w oparciu o nieaktualne przepisy, niezapewniające odpowiedniej ochrony dla szeroko rozumianego środowiska. Sytuacja ta skutkować będzie m.in.:

- brakiem narzędzia umożliwiającego kształtowanie ładu przestrzennego (co przyniesie negatywne skutki w skali lokalnej);
- niedostatecznych ram dotyczących intensywności, parametrów i form zabudowy;
- zbyt intensywną zabudową i chaotycznym zainwestowaniem terenów;
- w przypadku braku odpowiednich zapisów dot. gospodarki wodno-ściekowej może dojść do pogorszenia się stosunków wodno-ściekowych znajdujących się w pobliżu jezior Janukowo i Ławickiego.

3. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu oraz określenie i ocena skutków dla środowiska wynikających z projektowanego przeznaczenia terenu oraz realizacji ustaleń projektu planu

W zakresie przewidywanego oddziaływania skutków realizacji projektu zmiany planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego stwierdza się, iż projektowane przeznaczenie obszaru oddziaływać będzie w różny sposób na aktualny stan środowiska. W przypadku terenów niezainwestowanych wpływ projektu zmiany planu miejscowego na środowisko nie będzie rażąco szkodliwy dla środowiska, aczkolwiek może zmniejszyć się powierzchnia biologicznie czynna, w tym zmniejszy się przepuszczalność terenu na skutek utwardzenia nawierzchni przez planowaną zabudowę. Będzie stanowiło działanie długotrwałe i bezpośrednie.

Ochrona środowiska związana jest z różnymi rodzajami ludzkiej aktywności i skupia się na takich zagadnieniach jak zanieczyszczenie powietrza, wód i gleb, gospodarce odpadami oraz takich zjawiskach jak utrata różnorodności biologicznej, wprowadzanie gatunków inwazyjnych czy genetycznie modyfikowanych.

Mając na uwadze powyższe do istniejących problemów ochrony środowiska, istotnych z punktu widzenia projektu zmiany planu, należą:

- wzrost emisji zanieczyszczeń powietrza (emisje z systemów grzewczych, z ciągów komunikacyjnych), a w konsekwencji przekroczenie wymaganych prawem norm jakości powietrza atmosferycznego, wymagające prowadzenia działań na rzecz utrzymania jakości lub poprawy warunków aerosanitarnych,
- zmniejszenie terenów biologicznie czynnych,
- powstanie niewielkiego zaburzenia naturalnego spływu wód do gruntu – retencji w wyniku powstania powierzchni nieprzepuszczalnych,
- dopuszczenie lokalizacji kondygnacji podziemnych spowoduje naruszenie warunków gruntowych wód podziemnych (Budowa kondygnacji podziemnych, w zależności od warunków gruntowo-wodnych, a zwłaszcza głębokości zalegania warstwy wodonośnej, spowodować może pewne utrudnienia w ich dotychczasowym przepływie lub zmianę jego reżimu. Dlatego w przypadku realizacji inwestycji budowlanych z kondygnacjami podziemnymi niezbędne może być wykonanie dokumentacji geologiczno-inżynierskiej z elementami badań hydrogeologicznych. W zależności od wyników tych badań, zwłaszcza w zakresie głębokości i rodzaju zalegania wód gruntowych oraz kierunku ich przepływu,

niezbędne może okazać się wskazanie metody odwodnienia terenu inwestycji, która pozwoli na utrzymanie w możliwie niezmienionym stanie warunków wodnych w rejonie inwestycji).

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zasad kształtowania krajobrazu ustalono:

- 1) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko za wyjątkiem inwestycji celu publicznego;
- 2) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko za wyjątkiem:
 - a) inwestycji celu publicznego,
 - b) zabudowy mieszkaniowej wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą;
- 3) przy pozyskiwaniu ciepła dla celów grzewczych i technologicznych stosowanie indywidualnych systemów grzewczych, a także dopuszczenie sieci ciepłowniczej oraz stosowania odnawialnych źródeł energii o mocy mikroinstalacji – fotowoltaiki;
- 4) w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, stosowanie ograniczeń i zakazów zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 5) nakaz zapewnienia właściwego klimatu akustycznego na granicy z terenami objętymi ochroną akustyczną, zgodnie z przepisami odrębnymi z uwzględnieniem;
- 6) zagospodarowanie odpadów, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 7) zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 8) zakaz likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych oraz obszarów – wodno – błotnych.

3.1. Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne i klimat

O stanie powietrza atmosferycznego decyduje przede wszystkim wielkość i przestrzenny rozkład emisji pochodzących z różnych źródeł. Realizacja ustaleń projektu zmiany planu wiązać się będzie z emisją zanieczyszczeń pochodzących z źródeł punktowych związanych z ogrzewaniem

budynków. Przewiduje się, że realizacja zmiany planu miejscowego spowodować może wzrost emisji zanieczyszczeń do powietrza jedynie w przypadku lokalizacji nowej zabudowy.

Poziom emisji niekorzystnych substancji do powietrza związanej z realizacją nowej zabudowy będzie odmienny na etapie budowy, jak i eksploatacji. Na etapie prowadzenia prac budowlanych źródłem emisji zanieczyszczeń powietrza będą silniki pojazdów i maszyn budowlanych oraz prace ziemne. Uciążliwość placu budowy, rozumiana w tym przypadku jako przekroczenie standardów jakości środowiska w zakresie emisji zanieczyszczeń, ograniczy się tylko do tych odcinków, które przesuwają się będą w miarę postępowania prac budowlanych. Ponadto emisja do atmosfery powstająca w trakcie realizacji ustaleń projektu zmiany planu będzie czasowa, ze skutkiem odwracalnym, a przy zachowaniu odpowiednich norm pracy może być znacznie zminimalizowana.

Projekt zmiany planu nakazuje przy pozyskiwaniu ciepła dla celów grzewczych i technologicznych stosowanie indywidualnych systemów grzewczych, a także dopuszczenie sieci ciepłowniczej oraz stosowania odnawialnych źródeł energii o mocy mikroinstalacji – fotowoltaiki (zgodnie z działaniami naprawczymi zawartymi w *Programie ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej* przyjętym uchwałą Sejmiku Wojewódzkiego). W zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, nakazano stosowanie ograniczeń i zakazów zgodnie z przepisami odrębnymi (tj. z uchwałą nr XXXIX/941/17 z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw).

„Ograniczenia i zakazy dotyczą:

- 1) instalacji, w których następuje spalanie paliw stałych, o których mowa w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, poz. 791, poz. 1089 i poz. 1387), takich jak kocioł, kominek lub piec, jeżeli:
 - a) dostarczają ciepło do systemu centralnego ogrzewania lub
 - b) wydzielają ciepło poprzez:
 - i) bezpośrednie przenoszenie ciepła lub
 - ii) bezpośrednie przenoszenie ciepła w połączeniu z przenoszeniem ciepła do cieczy lub
 - iii) bezpośrednie przenoszenie ciepła w połączeniu z systemem dystrybucji gorącego powietrza;
- 2) podmiotów eksploatujących instalacje wymienione w pkt 1.”

W związku z powyższym na obszarze objętym projektem zmiany planu nie przewiduje się przekroczenia dopuszczalnych poziomów stężeń zanieczyszczeń, dlatego też w projekcie zmiany planu miejscowego nie zaszła konieczność wprowadzenia innych środków organizacyjnych i technicznych służących ograniczeniu ich ewentualnego niekorzystnego oddziaływania.

W zakresie wpływu ustaleń projektu zmiany planu miejscowego na klimat nie przewiduje się znaczących oddziaływań. Projektowane przeznaczenie terenu nie spowoduje zmiany warunków klimatycznych w rejonie. Lokalnie wystąpić może nieznaczne ocieplenie mikroklimatu poprzez zastosowanie rozwiązań grzewczych i technologicznych w nowoprojektowanych budynkach czy ograniczenie wilgotności poprzez wprowadzenie powierzchni utwardzonych, co jednak nie będzie generowało niekorzystnych oddziaływań w tym zakresie.

Monitoring wpływu zmian klimatu jest działaniem niezwykle istotnym i został wskazany w odniesieniu do poszczególnych sektorów i obszarów w ramach właściwych kierunków działań SPA2020 (*Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030*).

Tereny biologicznie czynne mają istotne znaczenie w utrzymaniu składu atmosfery przez produkcję tlenu i wychwytywanie z niej „trucizn”. Ponadto roślinność wysoka (drzewa) stanowi regulator klimatu – poprzez zmniejszanie prędkości wiatru osłabiają tempo parowania i zmniejszają amplitudy wahań temperatur powietrza. Dlatego przy zagospodarowywaniu poszczególnych terenów, ważne jest stosowanie się do wymaganych wskaźników dotyczących areałów powierzchni biologicznie czynnych, ale i rozsądny dobór roślinności. Zaleca się pozostawienie i wprowadzanie drzew i krzewów, ponieważ wpływają pozytywnie na jakość powietrza, zatrzymują pyły i tłumią hałas.

Przewiduje się nieznaczną modyfikację warunków mikroklimatu, w zakresie zmiany temperatury oraz wilgotności powietrza, spowodowaną likwidacją powierzchni biologicznie czynnej, a także wzrostem emisji ciepła, pochodzącego ze spalania paliw do celów grzewczych, jak również wzrostu powierzchni utwardzonych wynikającego z rozwoju terenów zabudowy.

Ustalenia projektu zmiany planu zapewniają minimalizację negatywnego wpływu planowanego zagospodarowania terenu na powietrze, poprzez sposób kształtowania polityki przestrzennej, który odzwierciedla się w sposobie wyznaczenia terenów inwestycyjnych względem terenów pełniących funkcje przyrodnicze. Wyznaczenie terenów zieleni, oprócz pełnionych funkcji przyrodniczych, będzie miało również wpływ na przewietrzanie terenu gminy.

3.2. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Zgodnie z obowiązującymi wymogami, określone w projekcie zmiany planu miejscowego założenia rozwoju przestrzennego opierają się na rzeczywistym rozpoznaniu stanu zasobów wodnych. Założenia te gwarantują ochronę tych zasobów poprzez uwzględnienie określonych warunków i ograniczeń w ich wykorzystaniu. Podkreślić należy, że wszelkie zamierzenia melioracyjne powinny podlegać szczególnej kontroli i ocenie wpływu na środowisko. Na obszarze objętym zmianą planu wprowadzono nakaz zachowania i utrzymania systemu melioracyjnego z dopuszczeniem jego przebudowy i rozbudowy. Działania melioracyjne powinny uwzględniać warunki równowagi ekologicznej obszaru dla zapewnienia ochrony środowiska przyrodniczego w zakresie gospodarki wodnej. Prawidłowo przeprowadzone zabiegi melioracyjne obok rozwiązań technicznych powinny dawać wskazówki do sposobu gospodarowania wodą w zlewni. Urządzenia melioracyjne wpływają na obieg wody i powietrza w glebie. Kierowanie obiegami nie tylko podnosi żyzność gleby, ale może wpływać na procesy glebowe i w rezultacie stać się czynnikiem kształtującym glebę („Rola urządzeń melioracji szczegółowych w rolnictwie i środowisku przyrodniczym, prof. dr hab. Inż. K. Ostrowski, Kraków 2011r.). Dopuszczenie w projekcie zmiany planu przebudowy i rozbudowy systemu melioracyjnego spowoduje zmniejszenie ryzyka występowania powodzi oraz podtopień. Należy zwrócić uwagę, że przy projektowaniu i rozbudowie istniejącego systemu melioracyjnego powinno się dostosować wielkość systemu do warunków wodnych panujących lokalnie, w taki sposób, aby skuteczność i wydajność systemu melioracyjnego w zakresie odprowadzania nadmiaru wody była adekwatna, zwłaszcza w przypadkach wystąpienia nawałnych deszczy, skutkujących możliwością wystąpienia lokalnych podtopień. Zatem wpływ zapisu i jego realizacji będzie miał pozytywny wpływ na tereny sąsiednie i środowisko gruntowo-wodne. Ewentualne negatywne oddziaływanie będzie krótkotrwałe i będzie występowało jedynie w trakcie realizacji przebudowy i rozbudowy systemu melioracyjnego

W projekcie zmiany planu dopuszczono budowę, przebudowę, rozbudowę, odbudowę, rozbiórkę i remonty sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. Ustalono zaopatrzenie budynków w wodę z sieci wodociągowej zgodnie z przepisami odrębnymi oraz odprowadzanie ścieków bytowych zgodnie z przepisami odrębnymi. Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku przez przyłączenie nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej lub, w przypadku gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona, wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, spełniające wymagania określone w przepisach odrębnych. Przyłączenie nieruchomości do sieci kanalizacyjnej nie jest obowiązkowe, jeżeli nieruchomość jest wyposażona w przydomową oczyszczalnię ścieków spełniającą wymagania określone w przepisach

odrębnych. Zgodnie z art. 26 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie działka budowlana, przewidziana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi, powinna mieć zapewnioną możliwość przyłączenia uzbrojenia działki lub bezpośrednio budynku m.in. do sieci kanalizacyjnej. Zgodnie z art. 26 ust. 3 rozporządzenia w razie braku warunków przyłączenia sieci kanalizacyjnej działka, o której mowa w ust. 1, może być wykorzystana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi, pod warunkiem zastosowania zbiornika bezodpływowego lub przydomowej oczyszczalni ścieków, jeżeli ich ilość nie przekracza 5 m³ na dobę. Jeżeli ilość ścieków jest większa niż 5m³, to ich gromadzenie lub oczyszczanie wymaga pozytywnej opinii właściwego terenowo inspektora ochrony środowiska. Preferowane było by lokalizowanie nowej zabudowy na terenach objętych planem dopiero po podłączeniu do sieci kanalizacji sanitarnej i tym samym uniknięcie zastosowania rozwiązań indywidualnych. Jednakże wprowadzenie takiego nakazu nie jest zgodne z obowiązującymi przepisami prawa. Należy zatem realizować w pełni szczelne zbiorniki bezodpływowe oraz bezawaryjne oczyszczalnie ścieków, tak by nie doszło do zanieczyszczenia wód podziemnych, gleby a za jej pośrednictwem również wód powierzchniowych. Zagadnienie to jest szczególnie istotne biorąc pod uwagę zobowiązania Polski, jako członka Unii Europejskiej, do osiągnięcia dobrego stanu wód powierzchniowych i podziemnych. Obszar opracowania zmiany planu nie posiada dostępu do sieci kanalizacji sanitarnej.

Przydomowe oczyszczalnie ścieków jak i zbiorniki bezodpływowe są bezpieczne dla wód gruntowych i podziemnych pod warunkiem doboru właściwych rozwiązań technologicznych względem uwarunkowań gruntowo – wodnych oraz ukształtowania terenu.

Ustalono zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami odrębnymi tj. zgodnie z §28 ust. 1 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie działka budowlana, na której sytuowane są budynki powinna być wyposażona w kanalizację umożliwiającą odprowadzenie wód opadowych do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej. Zgodnie z §28 ust. 2 rozporządzenia w przypadku budynków niskich lub budynków, dla których nie ma możliwości przyłączenia do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych. Zgodnie z §8 pkt 1 rozporządzenia budynki niskie to budynki do 12 m włącznie nad poziomem terenu lub mieszkalne o wysokości do 4 kondygnacji nadziemnych włącznie. W przypadku terenów z budynkami niskimi podstawową zasadą zagospodarowania wód opadowych i roztopowych winno być ich zatrzymanie na terenie, spowolnienie tempa spływu do odbiornika oraz naturalne oczyszczanie wód opadowych na miejscu, przed odprowadzeniem do odbiornika (np. poprzez spływ przez powierzchnie zadarnione). Natomiast

dopuszczenie możliwości odprowadzania wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej powinno odbywać się na terenach, w obrębie których możliwości zagospodarowania wód opadowych i roztopowych są ograniczone (np. duży udział powierzchni trwale uszczelnionych, trudne warunki gruntowo-wodne itd.). Infiltracja wody opadowej i roztopowej do gruntu odbywać się może w sposób powierzchniowy oraz podziemny. W pierwszej kolejności zaleca się stosowanie infiltracji powierzchniowej poprzez spływ wód m.in. na trawniki, ogródki przydomowe, rowy trawiaste. Odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do gruntu jest najbardziej skuteczne przy gruntach mocno przepuszczalnych oraz przy głębokim zaleganiu wód gruntowych. W taki sposób powinny zostać zagospodarowane wody opadowe i roztopowe, które nie wymagają oczyszczenia. Wody zanieczyszczone z terenów zurbanizowanych powinny trafić do kanalizacji deszczowej i po podczyszczeniu do odbiornika. Stosując się do wyżej wymienionych zaleceń wody Jezior Janukowo oraz Ławickiego nie będą zagrożone zanieczyszczeniem.

Ustalenia projektu zmiany planu nie wpłyną negatywnie na zasoby ilościowe i jakościowe wód, ponieważ w projekcie zmiany planu ustalono m.in.:

- a) określenie warunków geologiczno – inżynierskich na potrzeby zagospodarowania przestrzennego i posadowienia obiektów budowlanych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- b) ochronę Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 146 Subzbiornik Jezioro Bytyńskie - Wronki - Trzciel" granice którego określają przepisy odrębne, poprzez zabudowę i zagospodarowanie terenu objętego niniejszym planem, zgodnie z ustaleniami niniejszej uchwały oraz zgodnie z przepisami odrębnymi;
- c) ochronę Sierakowskiego Parku Krajobrazowego poprzez zabudowę i zagospodarowanie terenu objętego niniejszą zmianą planu, zgodnie z ustaleniami niniejszej uchwały i przepisami odrębnymi, w tym zakaz:
 - wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu polegających na niwelacji wzgórza, wykopaniu stawu,
 - dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- d) zaopatrzenie budynków w wodę z sieci wodociągowej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- e) odprowadzanie ścieków bytowych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- f) zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ustalenia projektu zmiany planu regulują zasady gospodarki wodno-ściekowej, w związku z czym realizacja ustaleń projektu zmiany planu gwarantują ochronę wód podziemnych i powierzchniowych,

w tym Jeziora Janukowo oraz Jeziora Ławickiego, zarówno w trakcie realizacji, jak i eksploatacji inwestycji.

Ustalenia zmiany planu nie wpłyną negatywnie na osiągnięcie celów środowiskowych określonych dla wód powierzchniowych i podziemnych oraz na ustanowione dla nich cele środowiskowe, określone w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” pod warunkiem stosowania się do zawartych w uchwale i prognozie ustaleń oraz respektowania przepisów odrębnych w tym zakresie.

3.3. Oddziaływanie na powierzchnię terenu, gleby i zasoby naturalne

Dla części obszaru objętego projektem zmiany planu, która jest niezainwestowana ustalone zostały takie wskaźniki intensywności zabudowy i powierzchni terenu biologicznie czynnego, które nie dają możliwości nadmiernego zintensyfikowania zabudowy. W projekcie zmiany planu ustalono wskaźnik intensywności zabudowy, na terenach ML/MN oraz ML od 0 do 0,30, liczony jako stosunek powierzchni całkowitej zabudowy do powierzchni działki budowlanej oraz powierzchnię biologicznie czynną: nie mniej niż 50% powierzchni działki budowlanej.

Realizacja nowych budynków spowoduje trwałe wyłączenie i uszczelnienie fragmentów powierzchni ziemi, na których zostaną one posadowione. Konieczne będzie prowadzenie wykopów i wykonanie fundamentów pod konstrukcje budowlane. Spowoduje to nie tylko powstanie nadmiaru mas ziemnych, które trzeba będzie zagospodarować, ale także spowoduje zmiany w profilu glebowym (nadmierne zagęszczenie, zmiana przepuszczalności podłoża). Są to zmiany nieuniknione i związane z realizacją każdego typu inwestycji budowlanych.

Przy prowadzeniu prac ziemnych, a przede wszystkich wykopów, należy zachować szczególną ostrożność, gdyż wybranie utworów powierzchniowych, w tym gleby stanowiącej naturalny kompleks sorpcyjny, spowoduje skrócenie drogi, a więc i czasu migracji ewentualnych zanieczyszczeń w głąb gruntu, z następstwem do wód podziemnych. Niedopuszczalne jest też używanie do prac budowlanych niesprawnych czy uszkodzonych maszyn i urządzeń.

W celu ograniczenia występowania negatywnych skutków lokalizacji nowej zabudowy na tych terenach wprowadzono zapisy określające obowiązek zachowania minimalnej powierzchni biologicznie czynnej na poszczególnych działkach budowlanych.

Zmiany ukształtowania terenu i właściwości gruntów mogą wystąpić także w skutek dopuszczenia w projekcie zmiany planu zaopatrzenia w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej; dopuszczenie stosowania energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł odnawialnych o mocy mikroinstalacji – fotowoltaiki. Dopuszczono realizację inwestycji elektroenergetycznych oraz usuwanie kolizji projektowanych obiektów z istniejącymi sieciami elektroenergetycznymi zgodnie z

przepisami odrębnymi (tj. Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne). W projekcie zmiany planu dopuszczono uzbrojenie terenu w zakresie usług telekomunikacyjnych, w oparciu o istniejącą i projektowaną sieć telekomunikacyjną. Wprowadzenie nowej zabudowy na analizowanym obszarze spowoduje wzrost ilości wytwarzanych odpadów. Zapisy projektu zmiany planu nakładają obowiązek zagospodarowania ich zgodnie z przepisami odrębnymi. Sugeruje się zapobiegać powstawaniu odpadów u źródła, wykorzystywać technologie odzysku i recyklingu odpadów, co wpłynie na usprawnienie systemu gospodarowania odpadami na terenie gminy.

Stosując się do przepisów zawartych w uchwale oraz przepisów odrębnych, ustalony system zaopatrzenia terenów w wodę, zagospodarowania ścieków, wód opadowych i roztopowych oraz zagospodarowanie odpadów będzie w pełni efektywne i skuteczne.

Zgodnie z ustawą z dnia 6 lipca 2001 r. o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju jako zasoby naturalne kraju uznaje się:

- wody podziemne i powierzchniowe w ciekach naturalnych i źródłach, z których te cieciki biorą początek, w kanałach, w jeziorach i w zbiornikach wodnych;
- wody polskich obszarów morskich wraz z pasmem nadbrzeżnym i ich naturalnymi zasobami żywymi oraz mineralnymi, a także zasobami naturalnymi dna i wnętrza ziemi znajdującego się w granicach tych obszarów;
- lasy państwowe;
- złoża kopalin niestanowiące części składowych nieruchomości gruntowej;
- zasoby przyrodnicze parków narodowych.

Na obszarze objętym projektem zmiany planu nie występują surowce naturalne. Oddziaływanie na pozostałe elementy zasobów naturalnych zostało przedstawione w odrębnych rozdziałach.

3.4. Oddziaływanie na krajobraz

Realizacja ustaleń projektu zmiany planu spowoduje zmianę krajobrazu obszaru objętego ustaleniami projektowanego dokumentu. Największy wpływ na krajobraz będzie miało powstanie nowej zabudowy. Nie będą one jednak negatywne - projektowane przeznaczenie terenu będzie tworzyć harmonijną całość. Wszelkie zapisy dotyczące krajobrazu oparte są o *Europejską Konwencję Krajobrazową* sporządzoną we Florencji dnia 20 października 2000 roku. Warunkiem takiego stanu rzeczy jest jednak ustosunkowanie się na etapie realizacji projektu zmiany planu miejscowego odpowiednio do możliwości środowiska. Niewątpliwie korzystne dla kształtowania krajobrazu jest ustalenie wielkości wskaźników intensywności zabudowy i powierzchni biologicznie czynnej. W

projekcie zmiany planu ustalono wskaźnik intensywności zabudowy, na terenach ML/MN oraz ML od 0 do 0,30, liczony jako stosunek powierzchni całkowitej zabudowy do powierzchni działki budowlanej oraz powierzchnię biologicznie czynną: nie mniej niż 50% powierzchni działki budowlanej.

Obszar objęty projektem zmiany planu zachowuje tereny zadrzewione, pozostawiając krajobraz na tych terenach w dużej mierze niezmieniony.

W projekcie zmiany planu dla terenów zabudowy rekreacji indywidualnej - zabudowy letniskowej z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej ustalono:

- wysokość zabudowy nie wyżej niż 9,0 m dla budynku rekreacji indywidualnej oraz nie wyżej niż 5,5 m dla budynku garażowego, gospodarczego, garażowo-gospodarczego, wiaty.;
- liczbę kondygnacji nadziemnych w budynku rekreacji indywidualnej, mieszkalnym od 2, a w budynku garażowym, gospodarczym, garażowo-gospodarczym, wiaty, do 1;
- geometrię dachów: dachy dwuspadowe o połaciach symetrycznie zbiegających się w kalenicy, dachy wielospadowe z kalenicą, z dopuszczeniem dachów płaskich nad tarasami
- nachylenie połaci dachowych za wyjątkiem dachów płaskich: 25° -45°,
- kolor dachów budynków: w odcieniu ceglastoczerwonym, brązowym lub grafitowym.

W projekcie zmiany planu dla terenów zabudowy rekreacji indywidualnej - zabudowy letniskowej ustalono:

- wysokość zabudowy nie wyżej niż 9,0 m dla budynku rekreacji indywidualnej oraz nie wyżej niż 5,5 m dla budynku garażowego, gospodarczego, garażowo-gospodarczego, wiaty.;
- liczbę kondygnacji nadziemnych w budynku rekreacji indywidualnej, mieszkalnym od 2, a w budynku garażowym, gospodarczym, garażowo-gospodarczym, wiaty, do 1;
- geometrię dachów: dachy dwuspadowe o połaciach symetrycznie zbiegających się w kalenicy, dachy wielospadowe z kalenicą, z dopuszczeniem dachów płaskich nad tarasami,
- nachylenie połaci dachowych, za wyjątkiem dachów płaskich: 25° - 45°,
- kolor dachów budynków: w odcieniu ceglastoczerwonym, brązowym lub grafitowym.

Parametry i wskaźniki zabudowy dla podmiotowego terenu zostały dostosowane do istniejącej zabudowy znajdującej się w sąsiedztwie oraz do budynku, który znajduje się na podmiotowym obszarze.

3.5. Oddziaływanie na klimat akustyczny oraz promieniowanie pól elektromagnetycznych

Ochrona przed hałasem zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska polega na utrzymaniu poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub co najmniej na tym poziomie. W przypadku, gdy nie jest to możliwe należy zastosować techniki pozwalające na obniżeniu hałasu do poziomu dopuszczalnego. Podstawą określenia dopuszczalnej wartości poziomu równoważnego hałasu jest przyporządkowanie danego terenu do określonej kategorii, o wyborze której decyduje sposób zagospodarowania.

Projekt zmiany planu miejscowego ustala ochronę akustyczną dla terenów oznaczonych na rysunku projektu zmiany planu symbolami ML/MN oraz ML. W myśl rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tj. Dz.U. 2014 poz. 112) oraz rozporządzenia Ministra Środowiska dnia 1 października 2012 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. 2012 poz. 1109) (Tab. 1):

- ML/MN zalicza się do terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- ML zalicza się do terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.

Tab. 1. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami LAeq D i LAeq N, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby

Lp.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w [dB]			
		Drogi lub linie kolejowe ¹⁾		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		LAeq D przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	LAeq N przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	LAeq D przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	LAeq N przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a) Strefa ochronna "A" uzdrowiska b) Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży ²⁾ c) Tereny domów opieki	61	56	50	40

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

	społecznej d) Tereny szpitali w miastach				
3	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny zabudowy zagrodowej c) Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe ²⁾ d) Tereny mieszkaniowo-usługowe	65	56	55	45
4	Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ³⁾	68	60	55	45

¹⁾ Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym i kolei linowych.

²⁾ W przypadku niewykorzystywania tych terenów, zgodnie z ich funkcją, w porze nocy, nie obowiązuje na nich dopuszczalny poziom hałasu w porze nocy.

³⁾ Strefa śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych. W przypadku miast, w których występują dzielnice o liczbie mieszkańców pow. 100 tys., można wyznaczyć w tych dzielnicach strefę śródmiejską, jeżeli charakteryzuje się ona zwartą zabudową mieszkaniową z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.

W projekcie zmiany planu nakazano zapewnienie właściwego klimatu akustycznego na granicy z terenami objętymi ochroną akustyczną, zgodnie z przepisami odrębnymi. Dodatkowo w celu podniesienia jakości środowiska przyrodniczego i jeszcze większej jego ochrony proponuje się zastępowanie dotychczas stosowanych źródeł energii elektrycznej odnawialnymi o mocy mikroinstalacji – fotowoltaiki.

Należy uwzględnić w zagospodarowaniu i zabudowie działek ograniczenia wynikające z odległości technicznych od sieci infrastruktury technicznej, zgodnie z przepisami odrębnymi m.in. Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

Ustalenia projektu zmiany planu miejscowego zatem nie powinny wpływać na nasilenie się emisji hałasu oraz nie będą generowały niekorzystnego promieniowania pól elektromagnetycznych szkodliwych dla zdrowia ludzi pod warunkiem stosowania się do zapisów zawartych w projekcie zmiany planu oraz niniejszej prognozie. Projekt zmiany planu miejscowego poprzez swoje zapisy wspomaga utrzymanie właściwego klimatu akustycznego terenów objętych ochroną akustyczną.

3.6. Oddziaływanie na świat roślinny i zwierzęcy - różnorodność biologiczną, obszary chronione, w tym obszary Natura 2000

Realizacja nowego zagospodarowania na obszarze objętego projektem spowoduje częściową zmianę charakteru występującej tu roślinności. Szczególnie na terenach przeznaczonych pod

zabudowę oraz pod ciągi komunikacyjne, istniejąca roślinność zostanie zastąpiona zielenią wykształconą w ramach wymaganej powierzchni biologicznie czynnej.

Wprowadzenie nowej zabudowy w poszczególnych częściach obszaru objętego opracowaniem spowodować może zmiany żyjącej tu fauny. Na nowych terenach inwestycyjnych realizacja projektu zmiany planu może spowodować niszczenie siedlisk, poprzez ograniczenie powierzchni życiowej występujących tu gatunków zwierząt. Biorąc jednak pod uwagę charakter fauny występującej na terenach zainwestowanych i w ich sąsiedztwie nie przewiduje się znacząco negatywnego wpływu na populację zwierząt. Istnieje duże prawdopodobieństwo, że lokalne populacje zwierząt przyzwyczają się do nowych warunków bytowych. Powstanie nowej zabudowy, a tym samym nowych siedlisk, spowoduje wzrost fauny koegzystującej z człowiekiem.

Obszar objęty projektem zmiany planu położony jest w granicach powierzchniowych form ochrony przyrody ustanowionych ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody*. W projekcie zmiany planu ustalono:

- ochronę obszaru specjalnej ochrony ptaków „Puszcza Notecka” PLB300015, granice którego określają przepisy odrębne, poprzez zabudowę i zagospodarowanie terenu objętego niniejszą zmianą planu, zgodnie z ustaleniami niniejszej uchwały i przepisami odrębnymi (m.in. Ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody);
- ochronę obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Międzychodzko-Sierakowska PLH300032, granice którego określają przepisy odrębne, poprzez zabudowę i zagospodarowanie terenu objętego niniejszą zmianą planu, zgodnie z ustaleniami niniejszej uchwały i przepisami odrębnymi (m.in. Ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody);
- ochronę Sierakowskiego Parku Krajobrazowego poprzez zabudowę i zagospodarowanie terenu objętego niniejszym planem, zgodnie z ustaleniami niniejszej uchwały i przepisami odrębnymi (m.in. Ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody), w tym zakaz:
 - wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu polegających na niwelacji wzgórza, wykopaniu stawu,
 - dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej.

Według zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 3 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcze Notecka PLB300015 (Dz. Urz.

Woj. Wielkopolskiego z 2014 r. poz. 1793) zagrożeniami dla ww. obszaru są m.in.: sporty wodne i rekreacja, turystyka, wyręb starodrzewi, zmniejszenie powierzchni szuwaru i jego przesuszenie, zabudowa brzegów jezior, drapieźnictwo norki, szopa i jenota, prace leśne w okresie lęgowym, elektrownie wodne, kłusownictwo, wiosenne wypalanie roślinności, usuwanie drzew dziuplastych, niszczenie skarp, zmniejszenie powierzchni otwartych, usuwanie zakrzewień, płoszenie w obrębie noclegowisk w wyniku polowań oraz ogradzanie działek położonych nad jeziorami, stawami i rzekami. W zarządzeniu w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Notecka PLB300015 jako potencjalne zagrożenia dla gąsiora i jarzębatki określono usuwanie zakrzewień. W „Ekspertyzie przyrodniczej gatunków ptaków na potrzeby projektu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Notecka PLB300015 (etap I)” (EMPEKO S.A., 2012 r.) stan ochrony gąsiora i jarzębatki na tym obszarze oceniono jako „FV” – stan właściwy.

Ustalenia zmiany planu są zgodne z planem zadań ochronnych ustanowionym dla obszaru Natura 2000 Puszcza Notecka PLB300015 zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 3 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Notecka PLB300015.

Ustalenia zmiany planu nie wpłyną rażąco negatywnie na cele ochrony *Sierakowskiego Parku Krajobrazowego* oraz na cele i przedmiot ochrony obszaru specjalnej ochrony ptaków Puszcza Notecka PLB300015 oraz obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Międzychodzko-Sierakowska PLH300032. Obszar objęty zmianą planu stanowi teren niezagospodarowany oraz w części teren zadrzewiony, który zostanie zachowany. W związku z powyższym siedliska - zwłaszcza gatunków ptaków chronionych zostaną zachowane zgodnie z celami ochrony wspomnianych obszarów objętych ochroną.

3.7. Oddziaływanie na zdrowie ludzi i dziedzictwo kulturowe

Nie przewiduje się, aby prawidłowo zrealizowany projekt zmiany planu zagospodarowania przestrzennego obszaru będącego przedmiotem oceny negatywnie wpłynął na zdrowie ludzi. Jednak dla prawidłowej jego ochrony, należy przestrzegać ustaleń zmiany planu, zwłaszcza w zakresie sanitacji terenu, gospodarki odpadami, wykorzystania rozwiązań grzewczych i technologicznych minimalizujących emisję zanieczyszczeń do atmosfery oraz zachować istniejącą i projektowaną powierzchnię biologicznie czynną. Ze względu na emisję substancji gazowych i pyłowych, a także substancji zawartych w spalinach, które odpowiedzialne są za powstawanie wielu schorzeń, należy przestrzegać dopuszczalnych norm w tym zakresie. Istotne dla zdrowia ludzi jest także stosowanie się do przepisów odrębnych w zakresie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

W zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego nie przewiduje się, aby ustalenia projektu zmiany planu mogły mieć jakikolwiek negatywny wpływ na obszary i obiekty objęte ochroną w myśl ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. *o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*. W projekcie zmiany planu w zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej nie podejmuje się ustaleń z uwagi na brak ich występowania.

3.8. Oddziaływanie na dobra materialne

Podczas realizacji ustaleń projektu zmiany planu, nie przewiduje się negatywnego wpływu na dobra materialne należące do osób trzecich. Rozwój zainwestowania, a przez to wzrost dóbr materialnych – nieruchomości przez poszczególnych mieszkańców – jest oddziaływaniem pozytywnym. Wszelkie prace związane z realizacją nowych inwestycji nie powinny wykraczać poza granice działek, do których inwestor posiada tytuł prawny.

3.9. Ryzyko występowania poważnych awarii, bezpieczeństwo mienia

Przyjęte rozwiązania projektowe dotyczące warunków zagospodarowania przestrzennego analizowanego obszaru gwarantują bezpieczeństwo mieszkańcom i ochronę ich mienia.

Ponadto projekt zmiany planu miejscowego narzuca uwzględnienie w zagospodarowaniu i zabudowie działek ograniczeń wynikających z odległości technicznych od sieci infrastruktury technicznej, oraz uwzględnienie w zagospodarowaniu i zabudowie działek ograniczeń wynikających z zasięgu stref ochronnych od sieci infrastruktury technicznej, zgodnie z przepisami odrębnymi (tj. ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku – *Prawo budowlane* oraz rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku *w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie*).

Ustalenie to dotyczy wszystkich sieci infrastruktury technicznych, a przez przepisy odrębne należy rozumieć przede wszystkim ustawę z dnia 7 lipca 1994 roku – *Prawo budowlane* oraz rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku *w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie*. Przy zagospodarowaniu i zabudowie działek należy uwzględniać również Polskie Normy.

Nawiązując tym samym do ograniczeń wynikających odpowiednio z odległości technicznych. Dla obszaru objętego zmianą planu istotne są odległości od sieci infrastruktury technicznej w przypadku sadzenia drzew jak i lokalizowania infrastruktury w pobliżu drzew:

- dla sieci gazowej: na podstawie Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26.04.2013 r. poz. 640 – min. 2 m od gazociągów średnicy do DN 300, oraz min. 3 m od gazociągów o większej średnicy;

- dla sieci energetycznej : zgodnie z Polską Normą PN-5100 -1: min. 2m,
- dla sieci telekomunikacyjnej: na podstawie Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 października 2005 r. – min. 2 m,
- dla sieci wodociągowej: zgodnie z normami COBRTI INSTAL – min. 2 m mierzone od środka drzewa, dla pomników przyrody min. 15 m,
- dla sieci ciepłowniczej: zgodnie z normami COBRTI INSTAL – min. 2 m mierzone od rzutu korony.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 października 2005 r. *w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać telekomunikacyjne obiekty budowlane i ich usytuowanie*, najmniejsza odległość telekomunikacyjnego obiektu budowlanego od skrajni innego obiektu budowlanego - obiektu małej architektury i budynku, przy której nie wymaga się stosowania zabezpieczenia specjalnego bądź szczególnego, na odcinkach zbliżeń i skrzyżowań wynosi 0,5 m. Na podstawie Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26.04.2013 r. poz. 640 – stosuje się min. 2 m od gazociągów średnicy do DN 300, oraz min. 3 m od gazociągów o większej średnicy. Odległość budynku od linii napowietrznych wysokiego napięcia zależy przede wszystkim od tego, pod jakim napięciem są przewody. Zgodnie z normami PN-75-E-05100-1: 1998, PN-EN-50341-1:2001 oraz PN-EN-50423-1:2007 przyjmuje się, że od linii napowietrznej o napięciu znamionowym 1 kV - 45 kV powinna być zachowana odległość 3 m. Według informacji ENEA Operator Sp. z o.o. w przypadku projektowania obiektów o dużym zapotrzebowaniu w energię elektryczną lub terenów o intensywnej zabudowie (w szczególności osiedli mieszkaniowych) należy przewidzieć wydzielone miejsca pod stacje transformatorowe 15/0,4 kV. Dla napowietrznych stacji transformatorowych zaleca się miejsce w poszerzonych pasach ulicznych lub drogowych, dla kablowych stacji transformatorowych należy wydzielić geodezyjnie działkę o powierzchni 50-60 m².

Należy pamiętać, że powyżej podane parametry mogą ulec zmianie. Nie stanowią uregulowań prawnych, należy się odnieść zawsze do aktualnych publikacji prawnych. Konieczne jest zatem sprawdzenie aktualności przepisów lub wytycznych dotyczących wybranych odległości od sieci infrastruktury technicznej.

Projekt zmiany planu ustala, że w przypadku lokalizacji obiektów budowlanych stanowiących przeszkody lotnicze obowiązują przepisy odrębne. Projekt zmiany planu nakazuje również zachowanie w zagospodarowaniu i zabudowie działek budowlanych odległości od lasów, zgodnie z przepisami odrębnymi. Problematyka odległości, w jakiej powinny być usytuowane budynki od lasu została uregulowana w § 271 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie - dalej r.w.t.

Z treści § 271 ust. 1, 2 i 8 tego r.w.t. wynika, że odległość budynków mieszkalnych (które zgodnie z § 209 rozporządzenia zaliczane są do kategorii ZL) powinny być usytuowane w odległości 12 m od lasu.

Analizowany obszar położony jest również poza granicami obszaru szczególnego zagrożenia powodzią, w związku z czym rozpatrywanie ustaleń projektu zmiany planu w zakresie bezpieczeństwa przeciwpowodziowego uznaje się za bezpodstawne.

W zakresie zasady ochrony przeciwpożarowej – należy uwzględnić przepisy ochrony przeciwpożarowej w zakresie zaopatrzenia w wodę, dróg pożarowych, planowanej zabudowy, zgodnie z przepisami w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych a także przepisami prawa budowlanego.

4. Ocena rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych i pozostałych ustaleń projektu planu

4.1. Zgodność projektu z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi

Projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wskazuje rozwiązania zagospodarowania obszaru, które oparte są na uwarunkowaniach środowiska przyrodniczego analizowanego obszaru. Realizacja ustaleń zmiany planu jest zgodna z cechami i stanem poszczególnych komponentów środowiska naturalnego. Realizacja nowych inwestycji zgodna będzie z przepisami ochrony środowiska i zagwarantuje prawidłową ochronę zdrowia i mienia ludzi.

4.2. Zgodność z obowiązującymi przepisami prawa

Zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska*, w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego należy zapewnić warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska m.in. poprzez uwzględnienie konieczności ochrony wód, gleb, ziemi, ochronę walorów krajobrazowych środowiska, ochronę powietrza, ochronę przed hałasem, wibracjami i polami elektromagnetycznymi. Projekt zmiany planu, dla którego sporządzana jest niniejsza prognoza, spełnia te warunki.

Zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody*, w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego muszą być uwzględnione cele ochrony przyrody m.in. zachowanie różnorodności biologicznej, utrzymanie stabilności ekosystemów, zapewnienie ciągłości istnienia gatunków flory i fauny wraz z ich siedliskami, ochrona zieleni. Projekt zmiany planu miejscowego spełnia te warunki m.in. poprzez wprowadzenie zapisów ustalających:

- „ochronę obszaru specjalnej ochrony ptaków „Puszcza Notecka” PLB300015, granice którego określają przepisy odrębne, poprzez zabudowę i zagospodarowanie terenu niniejszą zmianą planu, zgodnie z ustaleniami niniejszej uchwały i przepisami odrębnymi;
- ochronę obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Międzychodzko-Sierakowska PLH300032, granice którego określają przepisy odrębne, poprzez zabudowę i zagospodarowanie terenu objętego niniejszą zmianą planu, zgodnie z ustaleniami niniejszej uchwały i przepisami odrębnymi;
- ochronę Sierakowskiego Parku Krajobrazowego poprzez zabudowę i zagospodarowanie terenu objętego niniejszą zmianą planu, zgodnie z ustaleniami niniejszej uchwały i przepisami odrębnymi, w tym zakaz:
 - wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu polegających na niwelacji wzgórza, wykopaniu stawu,

- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej.

Ustalenia projektu zmiany planu respektują również szereg innych przepisów prawa w zakresie ochrony środowiska gwarantując tym samym jego zrównoważony rozwój i ład przestrzenny.

4.3. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu krajowym, międzynarodowym i wspólnotowym

Praktycznie wszystkie dokumenty poruszające problematykę ochrony środowiska przyrodniczego na szczeblu wspólnotowym i krajowym wywodzą się z kilku dokumentów międzynarodowych. Obecnie za najważniejszą zasadę prowadzenia polityk i działań na różnych szczeblach administracyjnych oraz w różnych sektorach gospodarki uważa się zasadę zrównoważonego rozwoju, która sformułowana została na Konferencji Narodów Zjednoczonych „Środowisko i Rozwój” w Rio de Janeiro w 1992 roku (*Konwencja o różnorodności biologicznej*).

Innym ważnym dokumentem o charakterze międzynarodowym jest *Agenda XXI – Globalny Program Działania na XXI wiek*, który powstał w wyniku dyskusji nad podstawowymi wyzwaniem współczesnego świata. II część pt. „Ochrona i zarządzanie zasobami przyrody” stanowi najistotniejszą część przedmiotowego dokumentu odnoszącą się do problematyki ochrony środowiska. Składa się ona z 14 rozdziałów traktujących o potrzebach badań środowiska, zapobieganiu zagrożeniom, zwalczaniu negatywnych zjawisk w środowisku, ochronie zasobów środowiska, bezpiecznym gospodarkom itd.

Zaznaczyć należy, że Polska podpisała wiele dokumentów o charakterze międzynarodowym dotyczącym problematyki ochrony środowiska. Wymieć należy tu m.in. *Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu* (Nowy Jork, 9 maj 1992 r.) czy *Konwencję w sprawie transgranicznego przemieszczania zanieczyszczeń na dalekie odległości* (Genewa, 13 listopad 1979 r.).

Unia Europejska wyraża swoją troskę o środowisko przyrodnicze poprzez podejmowanie szeregu uchwał, rozporządzeń i dyrektyw unijnych. Do najważniejszych z nich zaliczyć należy:

- Uchwałę 87/C 328/01 z dnia 19 października 1987 r. Rady Wspólnot Europejskich i przedstawicieli rządów państw członkowskich uczestniczących w pracach Rady w sprawie kontynuacji i wdrożenia polityki Wspólnoty Europejskiej i programu działania w dziedzinie ochrony środowiska,
- Rozporządzenie Rady 1210/90/EWG z dnia 7 maja 1990 roku w sprawie utworzenia Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska oraz sieci informacji i obserwacji,
- Dyrektywę 96/62/EU z dnia 27 września 1996 r. w sprawie jakości powietrza,

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

- Rozporządzenie Rady 3254/92/EWG/ z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie działań Wspólnoty w zakresie ochrony przyrody,
- Dyrektywę 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko.

Zaznaczyć należy, że wraz z wejściem Polski do Unii Europejskiej na wszystkie krajowe akty prawne nałożony został obowiązek dostosowania do prawa unijnego. Mimo, że większość przepisów polskiego prawa zostało już dostosowanych, to proces ten nie został jeszcze zakończony.

Nazwa dokumentu	Cel ochrony środowiska	Sposób uwzględnienia w projekcie planu
Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, Rio de Janeiro 1992 r. oraz Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, Kioto 1997 r.	Powstrzymanie niekorzystnych zmian klimatycznych – ograniczenie emisji gazów cieplarnianych	„przy pozyskiwaniu ciepła dla celów grzewczych i technologicznych stosowanie indywidualnych systemów grzewczych, a także dopuszczenie sieci ciepłowniczej oraz stosowania odnawialnych źródeł energii o mocy mikroinstalacji – fotowoltaiki”
Konwencja w sprawie transgranicznego przemieszczania zanieczyszczeń na dalekie odległości, Genewa 1979	Powstrzymanie przemieszczania się szkodliwych zanieczyszczeń na dalekie odległości	„w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, stosowanie ograniczeń i zakazów zgodnie z przepisami odrębnymi”
Konwencja Krajobrazowa, Florencja 2000 r.	Ochrona krajobrazu definiowana jako działania na rzecz zachowania i utrzymywania	„zabrania się budowy ogrodzeń pełnych w formie litego muru oraz z betonowych elementów prefabrykowanych, ogrodzenia należy realizować jako ażurowe w nie mniej niż 60% ich powierzchni”

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

	<p>ważnych lub charakterystycznych cech krajobrazu tak, aby ukierunkować i zharmonizować zmiany, które wynikają z procesów społecznych, gospodarczych i środowiskowych</p>	
--	--	--

Zrównoważony rozwój stanowi podstawę działań polegających na kształtowaniu polityki przestrzennej przez jednostki samorządu terytorialnego poprzez opracowywanie dokumentów planistycznych jakim jest m.in. zmiana planów zagospodarowania przestrzennego. Projektowany dokument, poprzez uwzględnienie wymogów zrównoważonego rozwoju, jest zgodny z celami ochrony środowiska ustanowionymi na szczeblu międzynarodowym.

Podstawowym dokumentem szczebla wspólnotowego jest Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Cele ochrony środowiska wynikające z dokumentów wspólnotowych, z którymi projektowany dokument wykazuje zgodność przedstawia tabela poniżej:

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu wspólnotowym w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej	Sposób uwzględnienia w projekcie planu
Promowanie środków zmierzających do rozwiązania regionalnych lub światowych problemów środowiska naturalnego, w szczególności zwalczania zmian klimatu	<ul style="list-style-type: none"> – „przy pozyskiwaniu ciepła dla celów grzewczych i technologicznych stosowanie indywidualnych systemów grzewczych, a także dopuszczenie sieci ciepłowniczej oraz stosowania odnawialnych źródeł energii o mocy mikroinstalacji – fotowoltaiki” – „zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej; dopuszczenie

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

	<p>stosowania energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł odnawialnych o mocy mikroinstalacji – fotowoltaiki”</p> <p>– „w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, stosowanie ograniczeń i zakazów zgodnie z przepisami odrębnymi”</p>
<p>Zapewnienie stopniowego ograniczenia zanieczyszczenia wód podziemnych i zapobieganiu ich dalszemu zanieczyszczeniu</p>	<p>Ustalono odprowadzanie ścieków bytowych, przemysłowych, zgodnie z przepisami odrębnymi</p>

Podkreślić należy również fakt, że oceniając w projektowanym dokumencie realizację celów oraz sposobów ochrony środowiska w odniesieniu do prawa krajowego, zostaje jednocześnie spełniony warunek oceny w odniesieniu do szczebla międzynarodowego (bo dokumenty te są w swojej istocie bardzo ogólne) oraz wspólnotowego (bo zawiera swoje odpowiedniki w prawie polskim).

Wszystkie dokumenty prawne w Polsce odnosić się muszą do *Konstytucji Rzeczypospolitej Polski* przyjętej w 1997 roku - najważniejszego dokumentu prawnego w Polsce. W art. 5 *Konstytucji* stwierdzono, że Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę środowiska kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju. Ponadto w niniejszym dokumencie ustala się ochronę środowiska jako obowiązek m.in. władz publicznych, które poprzez swoją politykę powinny zapewnić bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom.

Najważniejszym dokumentem poruszającym problem ochrony środowiska w Wielkopolsce jest Program ochrony środowiska dla województwa wielkopolskiego do roku 2030. Podstawowym celem sporządzenia i uchwalenia Programu jest realizacja przez Województwo Wielkopolskie polityki ochrony środowiska zbieżnej z założeniami najważniejszych dokumentów strategicznych i programowych. Program ma stanowić podstawę funkcjonowania systemu zarządzania środowiskiem łączącą wszystkie działania i dokumenty dotyczące ochrony środowiska i przyrody na szczeblu wojewódzkim.

Przy opracowaniu projektu zmiany planu uwzględniono cele ochrony środowiska ustanowione na wojewódzkim, powiatowym i gminnym. Zawarte one zostały m.in. w takich dokumentach jak:

- Strategia Rozwoju Gminy Sieraków do roku 2020,
- Lokalny program rewitalizacji Gminy Sieraków na lata 2017 – 2023,
- Zmiana Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Sieraków,
- Regionalny Program Operacyjny Województwa Wielkopolskiego na lata 2014 – 2020,
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego 2020+ wraz z Planem zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Poznania,
- Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Wielkopolskiego na lata 2016-2022 wraz z planem inwestycyjnym,
- Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.),
- Program ochrony środowiska dla województwa Wielkopolskiego do roku 2030,
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim. Raport wojewódzki za rok 2020, GIOŚ, Poznań,
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry.

Do najważniejszych celów ochrony środowiska zalicza się:

- ochronę powietrza atmosferycznego,
- utrzymanie i ochronę walorów krajobrazowych, przyrodniczych i kulturowych,
- ochrona wód, gleby i różnorodności biologicznej,
- ochrona zdrowia ludzi przed hałasem.

Po przeanalizowaniu i ocenie ww. celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym stwierdzono, iż projekt miejscowego zmiany planu zagospodarowania przestrzennego realizują je w zakresie:

- ochrony powietrza atmosferycznego przed szkodliwymi emisjami, poprzez m.in. zapis projektu zmiany planu nakazujący przy pozyskiwaniu ciepła dla celów grzewczych i technologicznych stosowanie indywidualnych systemów grzewczych, a także dopuszczenie sieci ciepłowniczej oraz stosowania odnawialnych źródeł energii o mocy mikroinstalacji – fotowoltaiki,
- utrzymania i ochrony walorów krajobrazowych, przyrodniczych i kulturowych, poprzez m.in. rozwiązania przestrzenne uwzględniające konieczność zachowania parametrów i wskaźników zabudowy gwarantujących zachowanie ładu przestrzennego, zapis odnoszący się do zachowania powierzchni biologicznie czynnej,
- ochrony wód, gleby oraz różnorodności biologicznej, poprzez m.in. zapisy odnośnie gospodarki wodno–ściekowej oraz gospodarki odpadami,

- ochrony zdrowia ludzi przed hałasem, poprzez zapisy określające konieczność zapewnienia właściwego klimatu akustycznego na poszczególnych terenach objętych ochroną akustyczną.

Opracowany projekt zmiany planu uwzględnia, przy założeniu realizacji uwag zawartych w niniejszej prognozie, ograniczenie ujemnego wpływu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze, a także ustala zasady tego zagospodarowania zgodnie z zasadami ochrony środowiska i polityką przestrzenną gminy.

4.4. Ochrona różnorodności biologicznej oraz zapobieganie zagrożeniom środowiska, w tym zdrowia ludzi i zwierząt

Projekt miejscowego zmiany planu zagospodarowania przestrzennego bierze pod uwagę różnorodność biologiczną obszaru oraz określa zasady zagospodarowania występujących zasobów środowiska. Realizacja ustaleń projektu zmiany planu nie będzie stanowić istotnego zagrożenia dla środowiska przyrodniczego pod warunkiem stosowania się do zawartych w uchwale i prognozie ustaleń oraz respektowania przepisów odrębnych w tym zakresie.

Ochrona bioróżnorodności zapewniona została głównie poprzez określenie wskaźników i zasad kształtowania powierzchni biologicznie czynnej, a także ustalenia odnoszące się do ochrony poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego.

Ogólne regulacje związane z ochroną środowiska:

- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko za wyjątkiem inwestycji celu publicznego;
- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko za wyjątkiem:
 - inwestycji celu publicznego,
 - zabudowy mieszkaniowej wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą;
- zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- zakaz likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych oraz obszarów – wodno – błotnych.

Regulacje związane z ochroną powietrza:

- przy pozyskiwaniu ciepła dla celów grzewczych i technologicznych stosowanie indywidualnych systemów grzewczych z wykorzystaniem urządzeń o wysokim stopniu sprawności, a także dopuszczenie stosowania odnawialnych źródeł energii o mocy mikroinstalacji – fotowoltaika,
- w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, stosowanie ograniczeń i zakazów zgodnie z przepisami odrębnymi.

Regulacje związane z ochroną wód:

- odprowadzanie ścieków bytowych: zgodnie z przepisami odrębnymi,
- zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami odrębnymi.

Regulacje związane z ochroną roślin i zwierząt:

- ustalenie na terenach na których dopuszcza się zabudowę i zagospodarowanie możliwie wysokich wskaźników powierzchni biologicznie czynnej i możliwie niskich wskaźników intensywności zabudowy (w skali uzasadnionej dla danej funkcji przeznaczenia terenu).

5. Informacje końcowe

5.1. Zalecenia dotyczące możliwości wprowadzenia rozwiązań alternatywnych bądź eliminujących i ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko ustaleń projektu planu

Ze względu na charakter planowanego przeznaczenia obszaru nastąpi ingerencja w środowisko przyrodnicze, gdzie poszczególne jego komponenty, w tym przede wszystkim powierzchnia ziemi i krajobraz ulegną przekształceniom. Na krajobraz wpływ będzie miała głównie forma powstającej zabudowy. Powierzchnia ziemi ulegnie przekształceniom z uwagi na wprowadzenie na przedmiotowym obszarze obiektów kubaturowych oraz urządzeń infrastruktury technicznej. Stopień zmian w środowisku nie będzie jednak negatywny, a projektowane przeznaczenie terenu będzie tworzyło harmonijną całość. Warunkiem takiego stanu rzeczy będzie stosowanie na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zapisów zawartych w projekcie zmiany planu odpowiednio do możliwości środowiska.

Biorąc powyższe pod uwagę, stwierdzono, że projekt zmiany planu nie wymaga wskazania nowych rozwiązań alternatywnych w zakresie rozwiązań funkcjonalnych i ustaleń w zakresie ochrony środowiska i przyrody.

Ponadto możliwość rozważania różnych, odmiennych sposobów zagospodarowania terenów znajdujących się w granicach terenu objętego projektem zmiany planu została ograniczona przez Zmianę Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy Sieraków, które określa kierunek zagospodarowania przestrzennego poszczególnych terenów znajdujących się w granicach gminy. W związku z powyższym, ilość możliwych do wprowadzenia alternatywnych sposobów zagospodarowania tego obszaru jest stosunkowo niewielka.

W związku z powyższym, w prognozie nie wskazuje się dodatkowych zaleceń dotyczących konieczności wprowadzenia rozwiązań alternatywnych bądź eliminujących i ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko realizacji ustaleń projektu zmiany planu.

W celu ograniczenia lub eliminacji niekorzystnego wpływu na środowisko będącego efektem realizacji zmiany planu miejscowego należy uwzględnić:

- konieczność dotrzymania wszelkich obowiązujących norm dotyczących ochrony poszczególnych komponentów środowiska, w szczególności w zakresie klimatu akustycznego;
- uwzględnienie w zagospodarowaniu działek minimalnej powierzchni biologicznie czynnej oraz maksymalnej powierzchni zabudowy;
- odprowadzanie ścieków bytowych, zgodnie z przepisami odrębnymi;

- odprowadzanie wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami odrębnymi;
- należy dążyć do zachowania możliwie jak największej liczby drzew i krzewów.

Uznaje się, że pozostałe przyjęte w zmianie planu miejscowego rozwiązania nie będą powodować negatywnych oddziaływań o charakterze znaczącym na środowisko oraz jakość życia i zdrowie mieszkańców gminy. Nie przedstawia się zatem dodatkowych rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.

5.2. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Skutki realizacji ustaleń planu podlegać będą bieżącym pomiarom, ocenom oraz analizom wpływu na środowisko wielu czynników, prowadzonym w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Stosownie do art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko – dla monitoringu znaczącego wpływu na środowisko realizacji planów możliwe jest wykorzystanie istniejącego systemu monitoringu, w celu uniknięcia jego powielania.

Monitoring prowadzony w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Pomiary i badania prowadzone w celu określenia stanu poszczególnych komponentów środowiska prowadzone będą zgodnie z metodyką i wymogami określonymi w poszczególnych rozporządzeniach (w tym m.in.: w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 9 października 2019 r. w sprawie form i sposobu prowadzenia monitoringu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych), a także w specjalistycznych opracowaniach – określających metodyki referencyjne, odnoszące się do sposobu analizowania stanu jakości poszczególnych komponentów środowiska.

Niezależnie od powyższego, biorąc pod uwagę stan środowiska na omawianym obszarze, a także zakres ustaleń analizowanego projektu zmiany planu, stwierdzono, że szczególnie istotne będzie monitorowanie sposobu realizacji ustaleń projektu w zakresie następujących zagadnień:

- zapewnienia dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach wymagających ochrony akustycznej (pomiar hałasu szczególnie na terenach narażonych na jego oddziaływanie) (raz na rok),
- respektowania nakazu stosowania indywidualnych systemów grzewczych, a także dopuszczenie sieci ciepłowniczej oraz stosowania odnawialnych źródeł energii o mocy mikroinstalacji (raz na rok),

- respektowania zakazu lokalizacji obiektów budowlanych lub urządzeń, których funkcjonowanie mogłoby spowodować przekroczenie standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych itd. (raz na rok)
- przeprowadzanie okresowych kontroli dokumentów potwierdzających wywóz nieczystości ze zbiorników bezodpływowych, w tym częstotliwość ich opróżniania, a w przypadku indywidualnych oczyszczalni ścieków, przeprowadzania okresowych kontroli częstotliwości i sposobu pozbywania się osadów ściekowych. .

Należy też zaznaczyć, że precyzyjne określenie częstotliwości monitoringu oraz podanie jego zakresu na obecnym etapie projektowania jest bardzo utrudnione. Ustalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określają możliwe sposoby zagospodarowania i użytkowania poszczególnych terenów, jednak uchwalenie zmiany planu nie oznacza automatycznej realizacji jego ustaleń, co w znacznym stopniu może utrudnić prowadzenie monitoringu w pełnym zakresie. Dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska należy pamiętać, że muszą one odnosić się do terenów objętych zmianą planu.

5.3. Możliwe transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Obszar objęty zmianą planu nie sąsiaduje bezpośrednio z terytoriami państw ościennych, a odległości do granic państwa we wszystkich kierunkach przekraczają wartość co najmniej 100 km. Skutki realizacji projektu zmiany planu nie będą więc mieć znaczenia transgranicznego w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 roku *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*.

6. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy *zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na terenie wsi Ławica gmina Sieraków*.

Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego opracowywana jest na podstawie uchwały Rady Miejskiej w Sierakowie Nr XXIV/169/2020 z dnia 9 listopada 2020 roku *w sprawie przystąpienia do sporządzenia częściowej zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na terenie wsi Ławica, gmina Sieraków*.

Dla w/w obszaru określony został stan środowiska przyrodniczego oraz jego problemy istotne z punktu widzenia realizacji ustaleń projektowanego dokumentu.

Część pierwsza opracowania obejmuje podstawy formalno-prawne oraz cel opracowania, akty prawne i materiały źródłowe oraz metody, za pomocą których sporządzono niniejszą prognozę. Podstawowym jej celem jest pełne i właściwe uwzględnienie uwarunkowań przyrodniczych charakterystycznych dla analizowanego obszaru wraz z identyfikacją potencjalnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze i kulturowe będących wynikiem realizacji projektu zmiany planu.

Obszar objęty projektem zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, znajduje się w województwie wielkopolskim, w powiecie międzychodzkiem, w gminie Sieraków, na terenie wsi Ławica. Zgodnie ze Zmianą Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Sieraków analizowany obszar przeznaczony został pod tereny zabudowy rekreacji indywidualnej – zabudowy letniskowej.

Krajobraz analizowanego obszaru stanowią głównie tereny rolnicze, tereny zieleni – zadrzewienia, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Na analizowanym obszarze zlokalizowany jest jeden budynek mieszkalny, zlokalizowany w północno-zachodniej części obszaru opracowania. W północno-wschodniej części opracowania znajduje się niewielki zbiornik wodny o powierzchni około 522m². Sąsiedztwo dla danego terenu stanowią głównie tereny leśne, pola uprawne. W niedalekim sąsiedztwie znajdują się Jezioro Janikowo, Jezioro Ławickie, oraz kilka mniejszych zbiorników wodnych. Najbliższa zabudowa (zagrodowa, mieszkaniowa) znajduje się około 300 metrów na wschód od granicy opracowania.

Zapisy zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ustalają następujące przeznaczenia terenu dla poszczególnych obszarów zmiany planu tj.:

1. tereny zabudowy rekreacji indywidualnej - zabudowa letniskowa z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone na rysunku zmiany planu symbolami: 1ML/MN, 2ML/MN;

2. tereny zabudowy rekreacji indywidualnej - zabudowa letniskowa, oznaczone na rysunku zmiany planu symbolami: 1ML, 2ML, 3ML, 4ML, 5ML;
3. tereny zieleni krajobrazowej, oznaczone na rysunku zmiany planu symbolami: 1Z, 2Z, 3Z;
4. teren infrastruktury technicznej – elektroenergetyka, oznaczony na rysunku zmiany planu symbolem E;
5. tereny dróg publicznych klasy dojazdowej, oznaczone na rysunku zmiany planu symbolami: 1KDD, 2KDD;
6. tereny dróg wewnętrznych, oznaczone na rysunku zmiany planu symbolami: 1KDW, 2KDW, 3KDW, 4KDW, 5KDW, 6KDW, 7KDW, 8KDW;
7. tereny ciągów pieszych, oznaczone na rysunku zmiany planu symbolami: 1KDX, 2KDX.

W rozdziale drugim scharakteryzowano, przeanalizowano oraz oceniono istniejący stan i funkcjonowanie środowiska przyrodniczego. Znalazły się tu informacje dotyczące położenia fizyczno-geograficznego, budowy geologicznej i warunków glebowych, surowców mineralnych, wód powierzchniowych i podziemnych, warunków klimatycznych, roślinności i świata zwierzęcego, jakości powietrza i klimatu akustycznego oraz obiektów i obszarów chronionych. Na samym końcu tego rozdziału określono potencjalne zmiany w środowisku w przypadku braku realizacji projektu zmiany planu.

Gmina miejsko-wiejska Sieraków położona jest w północno-zachodniej części województwa wielkopolskiego, na północnym krańcu powiatu międzychodzkiego, w odległości ok. 75 km zarówno od Poznania, jak i od Gorzowa Wielkopolskiego, oraz ok. 15 km od siedziby powiatu - Międzychodu. Sieraków oddalony jest o 10 km od drogi krajowej nr 24 (Pniewy - Kwilcz - Gorzów Wielkopolski). Najwyższą klasą dróg przebiegających przez teren gminy są drogi wojewódzkie nr 133, 150, 182, 186 oraz 198. Na podstawie regionalizacji fizycznogeograficznej Kondrackiego (Geografia regionalna Polski, 2003) obszar objęty projektem zmiany planu miejscowego położony jest w mezoregionie Kotliny Gorzowskiej, należącym do makroregionu Pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej, podprowincji Pojezierzy Południowobałtyckich, prowincji Niżu Środkowoeuropejskiego i megaregionu Pozaalpejskiej Europy Środkowej (ryc. 2). Budowa geologiczna gminy Sieraków jest dobrze rozpoznana. Teren gminy położony jest na obszarze monokliny przedsudeckiej, zbudowanej z osadów permsko-mezozoicznych. Bezpośrednio na utworach kredy zdeponowana została seria osadów trzeciorzędowych oligocenu (w postaci izolowanych płytów) oraz neogenu (miocenu i pliocenu), o łącznej miąższości rzędu 180÷240 m. Na terenie gminy udokumentowano występowanie złóż surowców ilastych ceramiki budowlanej: Sieraków. Poza tym w gminie występują w podłożu także gliny zwałowe, jednak z uwagi na dużą zawartość węgla wapnia i liczne spiaszczenia są

nieprzydatne dla budownictwa. Dorywczo eksploatowane są również cztery punkty wydobywania kruszywa, głównie piasków (Sieraków - Piaski, Lutom). Występujące tu kruszywo częściowo zaspokaja bieżące potrzeby miejscowego budownictwa. Na terenie gminy występują również złoża torfu. Dodatkowo, w podłożu wielu torfowisk udokumentowano pokłady kredy jeziornej i gytii, niekiedy o znacznej miąższości. Złoża te nie są obecnie eksploatowane, mogłyby być jednak wykorzystywane dla celów rolniczych. Na terenie gminy Sieraków leży częściowo udokumentowane złożo ropy naftowej „Grotów”. Budowa geologiczna, negatywne wyniki zwiadów geologicznych oraz położenie dużych połaci gminy w granicach obszarów chronionych w dodatku w większości zalesionych, nie przeszkodziły w udokumentowaniu nowych złóż kopalin - ropy naftowej i gazu ziemnego. Szacuje się, że złoża ropy naftowej na terenie gminy Sieraków wynoszą ok. 2 mln ton zasobów wydobywalnych. Obszar objęty zmianą planu w całości zlokalizowany jest w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 146 "Subzbiornik Jezioro Bytyńskie - Wronki - Trzciel" granice którego określają przepisy odrębne. Obszar objęty zmianą planu znajduje się w Jednolitej Części Wód Podziemnych (JCWPd) nr 41 (PLGW600041). Zgodnie z ustaleniami *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry w latach 2016-2021* przedmiotowa JCWPd charakteryzuje się dobrym stanem chemicznym i ilościowym oraz niezagrażona jest ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla przedmiotowej JCWPd jest utrzymanie dobrego stanu chemicznego i ilościowego. Zgodnie z Mapą stanu jednolitych części wód podziemnych (JCWPd) wg podziału na 172 obszary stan chemiczny i ilościowy wód podziemnych określono jako dobry (2019 r Zgodnie z klasyfikacją wód podziemnych „2019 - Klasy jakości wód podziemnych - monitoring jakości wód podziemnych - monitoring diagnostyczny” w roku 2019 w punkcie pomiarowym MONBADA 544 (w miejscowości Międzychód), dla przedmiotowej JCWPd określono III klasę jakości 2019 końcową. Obszar objęty zmianą planu przechodzi przez Jednolite Części Wód Powierzchniowych Rzecznych Kamionka (kod RW60002318769). Zgodnie z ustaleniami *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry w latach 2016-2021* przedmiotowa JCWP jest silnie zmienioną częścią wód (SZCW), wyznaczoną na podstawie oceny eksperckiej. Ocena metodą ekspercką polega na określeniu prawdopodobieństwa nieosiągnięcia dobrego stanu ekologicznego przez JCWP podlegające istotnym zmianom hydromorfologicznym. W przypadku ustalenia, że zmiany hydromorfologiczne są następstwem działalności człowieka i nie jest możliwe dla danej części wód osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego w zakresie hydromorfologii, daną JCWP uznaje się wstępnie za wyznaczoną, jako silnie zmienioną. JCWP Kamionka charakteryzuje się złym stanem oraz niezagrażona jest ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla przedmiotowej JCWP jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego i chemicznego. Zgodnie z „Oceną stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w latach 2014-2019 na podstawie monitoringu” stan chemiczny powyższej JCWP oceniono jako „poniżej dobrego”, ocena stanu JCWP- zły stan wód.

Obszar objęty zmianą planu położony jest poza strefami ochronnymi ujęć podziemnych. Klimat gminy Sieraków związany jest z ogólną cyrkulacją mas powietrza napływającego głównie z południowego Atlantyku i basenu Morza Śródziemnego. Według regionalizacji klimatycznej W. Okołowicza (Klimatologia Ogólna, 1969) gmina położona jest na styku dwóch regionów: śląsko-wielkopolskiego, reprezentującego obszar słabnącej przewagi wpływów oceanicznych oraz pomorskiego, pozostającego pod modyfikującym wpływem Bałtyku. Amplitudy temperatur są tutaj mniejsze od przeciętnych w Polsce, wiosna i lato wczesne oraz długie, zima łagodna i krótka, z nietrwałą pokrywą śnieżną (dni z pokrywą śnieżną jest niespełna 60 w roku). Średnia miesięczna temperatura powietrza wynosi niespełna +8°C, średnia najzimniejszego miesiąca (stycznia) –3,2°C, a najcieplejszego (lipca) +17,2°C. Długość okresu wegetacyjnego wynosi około 220 dni. Obszar gminy Sieraków położony jest w obrębie wielkopolsko-pomorskiej krainy przyrodniczo-leśnej (Trampler, 1990 Regionalizacja przyrodniczo-leśna na podstawach ekologicznofizjograficznych). Kraina ta zajmuje zachodnią część Pasa Wielkich Dolin, odznaczającego się w klimacie stopniowym wzrostem kontynentalizmu z zachodu na wschód. Wraz ze słabnącą przewagą wpływów oceanicznych, w szacie roślinnej, zaznacza się stopniowy zanik gatunków atlantyckich. Lasy występujące na obszarze gminy Sieraków administrowane są w zdecydowanej większości przez Nadleśnictwo Sieraków (11449,15 ha). Długotrwała działalność człowieka i zła gospodarka leśna spowodowały, że wiele gatunków roślin wyginęło bądź zredukowało swe zasięgi geograficzne. Wielogatunkowe lasy liściaste i mieszane zastępowane były lasami sosnowymi. W efekcie cechy zbliżone do lasu naturalnego zachował jedynie zespół drzewostanów bukowych nad Jeziorem Lutomskim, objęty ścisłą ochroną rezerwatową. W południowej części gminy lasów jest mniej jednak są one bardziej zróżnicowane siedliskowo i charakteryzują się bardziej urozmaiconym drzewostanem. Obok borów sosnowych (częściej boru mieszanego świeżego, niż świerkowego) dość licznie występują lasy mieszane i liściaste. Wiele występujących tu gatunków drzew (dąb, buk, grab, klon, wiąz, lipa, świerk i in.), bujny podszyt z leszczyny i trzmieliny oraz urozmaicone runo sprawia, że są to zespoły niezwykle atrakcyjne krajobrazowo i turystycznie. Są to lasy przydatne dla rekreacji, intensywnie wykorzystywane w celach rekreacyjno-turystycznych. Na podstawie informacji zawartych w opracowaniu „Inwentaryzacja ornitologiczna obszaru specjalnej ochrony ptaków PLB300015 Puszcza Notecka” wykonanym przez Biuro Urządzenia Lasu i Geodezji Leśnej (2010 r.) na zlecenie Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, tutejszy organ ustalił, że na przedmiotowym terenie stwierdzono obszar występowania gąsiorka i jarzębatki, będących przedmiotami ochrony ww. obszaru Natura 2000. Gąsiorek zasiedla szeroki wachlarz siedlisk. Siedlisko zasiedlane przez gąsiorka zawiera trzy zasadnicze elementy: otwarty teren porośnięty trawami i inną niską, luźną roślinnością zielną – miejsce zdobywania pokarmu, gęste zarośla krzewów, stopy gałęzi i chrustu – miejsca gniazdowania oraz drzewa lub wysokie krzewy – miejsca czatowania, z których gąsiorek poluje i wypatruje zagrożenia. Jarzębatka

zasiedla przede wszystkim tereny rolnicze i doliny rzeczne ze zróżnicowanymi strukturalnie wielowarstwowymi zadrzewieniami. Gniazduje w liściastych zaroślach, często kolczastych, wzdłuż polnych dróg, nad drobnymi ciekami, zbiornikami wodnymi, na torfowiskach, w kępach śródpolnych zadrzewień, żywopłotach, kępach drzew i krzewów na łąkach wszystkich typów, na ugorach i terenach ruderalnych, nasłonecznionych zboczach i nasypach. W dolinach rzek gnieździ się w nadrzecznych łożowiskach. W lasach gniazduje głównie na ich obrzeżach, często tam, gdzie występują płaty jeżyn oraz w iglastych młodnikach. Nielicznie gnieździ się na peryferiach miast i w parkach. Szczególne miejsca koncentracji ptaków w czasie migracji stanowią jeziora. Spośród chronionych gatunków kręgowców występują na obszarze gminy cztery gatunki gadów: jaszczurka zwinka, padalec, zaskroniec i żmija zygzakowata oraz liczne płazy reprezentowane głównie przez żaby i ropuchy. Fauna ryb ogranicza się do gatunków pospolitych i w dużej mierze utraciła właściwe jej cechy. W wielu zbiornikach wodnych kształtowana jest przez działalność gospodarczą człowieka. Jeziora są z reguły niezwykle atrakcyjnymi zbiornikami i łowiskami. Niektóre z nich (np. Jeziora Bucharzewskie), oprócz funkcji rekreacyjnej, są również miejscami hodowli ryb. Można w nich spotkać np. węgorze, sandacze, liny, leszcze, karpie, szczupaki, okonie, płocie, karasie oraz sieje i sielawy. W Warcie, duży wpływ na ilość i jakość ryb ma zły stan czystości jej wód. Fauna ryb ogranicza się zatem do gatunków pospolitych (kleń, ukleja, kiełb, brzana, jelec, płoć i okoń), coraz rzadziej spotykane są: kiełb białołęty, śliz, piskorz, czy pocierniec. Licznie reprezentowane są owady, wśród których występują m.in. tęczniki, biegacze, kozioróg dębosz, rohatyniec nosorożec, dyląg grabarz. Na podstawie wizji lokalnej odnotowano gatunki zwierząt objętych ochroną gatunkową takie jak: gąsiorzek i jarzębatka. Przy ocenie jakości powietrza atmosferycznego na obszarze objętym projektem zmiany planu wykorzystano raport GIOŚ w Poznaniu pt. *Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim. Raport wojewódzki za rok 2020*. Prezentowaną ocenę wykonano w odniesieniu do odnowionego układu stref i zmienionych poziomów substancji, w oparciu m. in. o ustawę - *Prawo ochrony środowiska* czy rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012r. *w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu* oraz Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. *w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza*. Według odnowionego podziału strefę stanowią: aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy, miasto o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy i tzw. pozostały obszar. Zgodnie z tym raportem obszar objęty projektem zmiany planu zaliczono do strefy wielkopolskiej. Pod kątem ochrony zdrowia ludzkiego w 2020 roku w strefie wielkopolskiej nie stwierdzono przekroczenia poziomów dopuszczalnych i docelowych stężeń SO₂, NO₂, C₆H₆, CO, PM₁₀, Pb, As, Cd, Ni, O₃(klasa A – dla ozonu – poziom celu długoterminowego, strefa uzyskała klasę D2). Strefę wielkopolską zaliczono do klasy C pod względem stężenia pyłu B(a)P. Natomiast dla pyłu PM_{2,5} strefa wielkopolska uzyskała klasę C1 (poziom dopuszczalny I faza, strefa wielkopolska uzyskała klasę A).

Pod względem kryteriów określonych w celu ochrony roślin, strefę wielkopolską ze względu na dwutlenek siarki (SO₂), tlenki azotu (NO_x) oraz ozonu O₃ zaliczono do klasy A (klasa strefy dla O₃ wg poziomu celu długoterminowego D2).

W przypadku analizowanego terenu nie stwierdza się negatywnych oddziaływań na klimat akustyczny. Obszar ten usytuowany jest w sąsiedztwie jeziora Wielkiego oraz lasów z dala od ruchliwych dróg i zabudowań przemysłowych, które są głównym źródłem hałasu. Obszar objęty projektem zmiany planu położony jest w granicach powierzchniowych form ochrony przyrody ustanowionych ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody*. Przedmiotowy teren znajduje się w granicach:

- obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Międzychodzko-Sierakowska PLH300032,
- Sierakowskiego Parku Krajobrazowego,
- Obszaru Natura 2000 - Obszar specjalnej ochrony ptaków "Puszcza Notecka" PLB300015.

Na obszarze objętym projektem zmiany planu nie występują zewidencjonowane stanowiska archeologiczne ujęte w wojewódzkiej ewidencji zabytków ani inne obiekty zabytkowe.

Część trzecia prognozy ma na celu przedstawienie istniejących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu oraz określenie i ocenę skutków dla środowiska wynikających z projektowanego przeznaczenia terenu oraz realizacji ustaleń projektu zmiany planu.

W zakresie przewidywanego oddziaływania skutków realizacji projektu zmiany planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego stwierdza się, iż projektowane przeznaczenie obszaru oddziaływać będzie w różny sposób na aktualny stan środowiska. W przypadku terenów niezainwestowanych wpływ projektu zmiany planu miejscowego na środowisko nie będzie rażąco szkodliwy dla środowiska, aczkolwiek może zmniejszyć się powierzchnia biologicznie czynna, w tym zmniejszy się przepuszczalność terenu na skutek utwardzenia nawierzchni przez planowaną zabudowę. Będzie stanowiło działanie długotrwałe i bezpośrednie.

Ochrona środowiska związana jest z różnymi rodzajami ludzkiej aktywności i skupia się na takich zagadnieniach jak zanieczyszczenie powietrza, wód i gleb, gospodarce odpadami oraz takich zjawiskach jak utrata różnorodności biologicznej, wprowadzanie gatunków inwazyjnych czy genetycznie modyfikowanych. Do istniejących problemów istotnych z punktu widzenia projektu zmiany planu zalicza się m.in.:

- wzrost emisji zanieczyszczeń powietrza (emisje z systemów grzewczych, z ciągów komunikacyjnych), a w konsekwencji przekroczenie wymaganych prawem norm jakości

powietrza atmosferycznego, wymagające prowadzenia działań na rzecz utrzymania jakości lub poprawy warunków aerosanitarnych,

- zmniejszenie terenów biologicznie czynnych,
- powstanie niewielkiego zaburzenia naturalnego spływu wód do gruntu – retencji w wyniku powstania powierzchni nieprzepuszczalnych,
- dopuszczenie lokalizacji kondygnacji podziemnych spowoduje naruszenie warunków gruntowych wód podziemnych (Budowa kondygnacji podziemnych, w zależności od warunków gruntowo-wodnych, a zwłaszcza głębokości zalegania warstwy wodonośnej, spowodować może pewne utrudnienia w ich dotychczasowym przepływie lub zmianę jego reżimu. Dlatego w przypadku realizacji inwestycji budowlanych z kondygnacjami podziemnymi niezbędne może być wykonanie dokumentacji geologiczno-inżynierskiej z elementami badań hydrogeologicznych. W zależności od wyników tych badań, zwłaszcza w zakresie głębokości i rodzaju zalegania wód gruntowych oraz kierunku ich przepływu, niezbędne może okazać się wskazanie metody odwodnienia terenu inwestycji, która pozwoli na utrzymanie w możliwie niezmiennym stanie warunków wodnych w rejonie inwestycji).

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zasad kształtowania krajobrazu ustalono:

- 1) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko za wyjątkiem inwestycji celu publicznego;
- 2) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko za wyjątkiem:
 - a. inwestycji celu publicznego,
 - b. zabudowy mieszkaniowej wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą;
- 3) przy pozyskiwaniu ciepła dla celów grzewczych i technologicznych stosowanie indywidualnych systemów grzewczych, a także dopuszczenie sieci ciepłowniczej oraz stosowania odnawialnych źródeł energii o mocy mikroinstalacji – fotowoltaiki;
- 4) w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, stosowanie ograniczeń i zakazów zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 5) nakaz zapewnienia właściwego klimatu akustycznego na granicy z terenami objętymi ochroną akustyczną, zgodnie z przepisami odrębnymi z uwzględnieniem;
- 6) zagospodarowanie odpadów, zgodnie z przepisami odrębnymi;

- 7) zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 8) zakaz likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych oraz obszarów – wodno – błotnych.

W rozdziale czwartym znajduje się ocena rozwiązań zawartych w projekcie zmiany planu, która przeprowadzona została pod kątem zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi i obowiązującymi przepisami prawa, a także celami ochrony środowiska ustanowionymi na szczeblu regionalnym, krajowym, wspólnotowym i międzynarodowym. Opisano tu także rozwiązania mające na celu ochronę bioróżnorodności oraz zapobiegające zagrożeniom środowiska.

Analizowany dokument gwarantuje swoimi zapisami ochronę poszczególnych komponentów środowiska, w tym także zdrowia ludzi, zachowując najważniejsze walory przyrodnicze, kulturowe i krajobrazowe terenu objętego opracowaniem. Projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego bierze pod uwagę różnorodność biologiczną obszaru oraz określa zasady zagospodarowania występujących zasobów środowiska. Realizacja ustaleń projektu zmiany planu nie będzie stanowić istotnego zagrożenia dla środowiska przyrodniczego pod warunkiem stosowania się do zawartych w uchwale i prognozie ustaleń oraz respektowania przepisów odrębnych w tym zakresie.

W rozdziale piątym analizowano możliwości wprowadzenia rozwiązań alternatywnych, eliminujących lub ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko ustaleń projektu zmiany planu, jednak stwierdzono, że projekt zmiany planu nie wymaga wskazania nowych rozwiązań alternatywnych w zakresie rozwiązań funkcjonalnych i ustaleń w zakresie ochrony środowiska i przyrody. Ponadto znaleźć można tu propozycję przewidywanej metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Obszar objęty zmianą planu nie sąsiaduje bezpośrednio z terytoriami państw ościennych, a odległości do granic państwa we wszystkich kierunkach przekraczają wartość co najmniej 100 km.

Prognozę wykonano zgodnie z aktualnie obowiązującymi wymaganiami zapisanymi w ustawie z dnia 3 października 2008 roku *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* oraz innymi przepisami prawa w zakresie ochrony środowiska.

SPIS RYCIN

Ryc. 1. Obszar objęty zmianą planu tle wrysu ze Zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Sieraków;

Ryc. 2. Podział fizyczno-geograficzny pojezierzy i pradolin wielkopolskich wg J. Kondrackiego;

Ryc. 3. Mapa obszaru gminy na tle jednolitych części wód regionu wodnego Warty – Gmina Sieraków.

SPIS TABEL

Tab.1. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami LAeq D i LAeq N, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby.